

Četvrtak, 4. septembar 2008.

Svedok Josip Čelić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.12 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima. Gospodine sekretare, molim vas da najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i ostalih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Gospođo Mahindaratne, da li je Tužilaštvo spremno da pozove sledećeg svedoka?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: A pre nego što nastavimo, da li možete da kažete da li ćete vi ili svedok zatražiti zaštitne mere?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, Tužilaštvo neće tražiti zaštitne mere jer svedok to od nas nije zatražio. Međutim, svedok nam je rekao da će možda zatražiti zaštitne mere, i iz tog razloga ako bi mogli da pređemo na privatnu sednicu kada svedok uđe u sudnicu.

SUDIJA ORIE: Ali privatna sednica to neće omogućiti, pretpostavljam. To zavisi od toga kakve zaštitne mere svedok traži. Zbog toga predlažem da pređemo na zatvorenu sednicu, nevezano za brojnost razloga, osim... u ovoj situaciji, kada postoje naznake da svedok može zatražiti zaštitne mere, najsigurniji način da se svedok o tome pita je na zatvorenoj sednici. Pošto ne vidim da iko ima prigovor, prelazimo na zatvorenu sednicu.

(zatvorena sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Pretresno veće bi želelo dati kratku izjavu vezanu za vas gospodine Mikuličiću, kao zastupnika Odbrane gospodina Markača. Izjava se odnosi na vaše veze, ukoliko takve postoje, sa sledećim svedokom, gospodinom Čelićem. Tužilaštvo traži da se uvrsti u spis razgovor sa osumnjičenom osobom koji je održan 25. i 26. novembra 2002. godine.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Samo jedan trenutak, molim.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Kao što sam rekao, Tužilaštvo traži da se uvrsti u spis razgovor sa osumnjičenom osobom koji je održan 25. i 26. novembra 2002. godine, u skladu sa Pravilom 92 ter. Vi ste gospodine Mikuličiću zastupali svedoka tokom tog razgovora? Pretno veće je informisano da su strane putem e-maila razmenile stavove o ovom pitanju. I prema tim razmenama, vi ste gospodine Mikuličiću objasnili da ste vi samo bili predstavnik tog svedoka tokom tog razgovora i da od tada niste sa njim bili u kontaktu, i da prema tome smatrate da tu nema sukoba interesa. Pretno veće ima određenu zabrinutost u odnosu na vašu poziciju, ali možda još više na objašnjenje koje ste nam dali. Jer, što se Pretno veća tiče... u odnosu na vaše obaveze kao zastupnika Odbrane, i svakako, pre svega mislim tu na Kodeks profesionalnog ponašanja, na član 14. Ne postavlja se samo pitanje da li ste vi imali bilo kakav kontakt sa svedokom do danas, već se radi i o tome da li ste vi dobili ikakve podatke u trenutku kada ste bili u kontaktu sa svedokom, a koji bi bili korisni za Odbranu gospodina Markača, a koje vi ne biste smeli da obelodanite zbog vaše obaveze o poverljivosti u odnosu na svedoka. I svakako ta dilema, da ukoliko vi imate takve informacije, koje biste zbog obaveze morali zadržati za sebe i ne koristiti ih za vašeg sadašnjeg klijenta, to bi vas takođe blokiralo u mogućnosti datu informaciju podelite sa gospodinom Kuzmanovićem, na primer. Pretno veće je svesno da na ovo pitanje koje se pojavilo jedino vi možete da date odgovor. Skrećem vam pažnju da Pretno veće je imalo određene nedoumice dok je čitalo vaše objašnjenje zbog čega tu ne postoji sukob interesa. Jer Pretno veće smatra, interpretirajući vaše obaveze ovde, da bi analiza trebalo da bude nešto drugačija i da uključi i pitanje da li ste vi dobili ili niste od svedoka bilo koju informaciju koju ne možete da upotrebite, jer bi došlo do sukoba interesa, a ne informacija da li ste vi kasnije imali sa svedokom kontakt ili niste, jer to za Pretno veće ne predstavlja, u najmanju ruku, pravi test. Istovremeno, vi ste jedini koji može da odgovori na to pitanje, i zbog toga smo vam na ovo sada skrenuli pažnju, i mi urgiramo na vas da postupite na način koji će sačuvati integritet ovog suđenja. Dakle, ja vam ne govorim šta vi treba da uradite, jer je osnovno pitanje da li ste vi uopšte dobili takvu informaciju, jedan element koji nije bio uključen u vaše objašnjenje, i da nije bilo sukoba interesa. Zbog toga vam se Pretno veće obraća po ovom pitanju. Ovim se završava obraćanje Pretnog veća po ovo temi. Onda...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, da li želite da odgovorim na pitanje?

SUDIJA ORIE: Mi smatramo da ukoliko vi posedujete takve informacije, da ćete vi postupiti ispravno. Samim odgovorom o tome da li ste vi dobili informaciju ove vrste i na koji način će vas ona blokirati, već to bi moglo da bude narušavanje poverljivosti. Tako da Pretno veće ne traži odgovor na to. Pretno veće vam je skrenulo pažnju na ono što Pretno veće smatra da nije potpuna i kompletna analiza situacije...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Shvatam, časni Sude.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE:... i apeluje na vas da tu stvar koju smo vam upravo izneli uzmete u razmatranje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, zahvaljujem na vašem objašnjenju. Jedino što mogu reći u ovom trenutku da se ja uvek ponašam profesionalno, kao službenik Suda, i uvek imam na umu da ukoliko nešto što se dogodilo može da ugrozi moju poziciju u ovom suđenju, ja bih svakako to pitanje pokrenuo pred Sudom.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine Mikuličiću. tu su pomešane stvari. To se odnosi i na vaš položaj kao službenika Suda, kao i na vaš položaj odanog branioca interesa vašeg klijenta. Ja sam ovu izjavu izneo u ime Pretresnog veća, i sada bih želeo da nastavimo. smatrao sam da je bolje da o tome ne govorimo pred svedokom, a svakako da je gospodin Markač imao pravo da čuje ovu izjavu. Gospođu Mahindaratne, da li ste spremni da pozovete vašeg sledećeg svedoka?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Onda molim gospodina poslužitelja da doprati gospodina Čelića do sudnice.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Još jednom dobro jutro, gospodine Čeliću.

SVEDOK ČELIĆ: Dobro jutro.

SUDIJA ORIE: Gospodine Čeliću, pre nego što budete svedočili pred ovim Sudom, Pravilnik o postupku i dokazima zahteva od vas da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine. Mogu li da vas zamolim da izgovorite svečanu izjavu čiji će vam tekst sada predati gospodin poslužitelj.

SVEDOK ČELIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Čeliću, izvolite sedite. Gospodine Čeliću, prvo će vas ispitivati gospođa Mahindaratne, koja je predstavnica Tužilaštva. Gospođu Mahindaratne, izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala vam, gospodine predsedavajući.

svedok: Josip Čelić

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA MAHINDARATNE

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Čeliću?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Molim vas da kažete vaše puno ime i prezime?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja sam Josip Čelić.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Koja je vaša trenutna profesija?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Radim u Ravnateljstvu policije, u Mobilnoj jedinici prometne policije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste bili u sektoru Specijalne policije pre nego što ste prešli na vaše sadašnje zaposlenje?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Prije nego sam prešao na ovo radno mjesto, radio sam 14 godina u Specijalnoj policiji i u antiterorističkoj jedinici *Lučko*?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: 1995. godine koja je bila vaša funkcija u jedinici *Lučko*?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Bio sam pomoćnik zapovjednika antiterorističke jedinice *Lučko*.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste vi 2001. godine postali zapovednik jedinice *Lučko*?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A posle toga, da li ste u jednom trenutku prestali da obavljate tu funkciju?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam. Dobio sam novo radno mjesto.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada je to bilo?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: To je bilo 2004. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, 25. i 26. novembra 2002. godine, da li su predstavnici Tužilaštva obavili sa vama razgovor kao sa osumnjičenom osobom u istrazi koja je bila vezana za ovaj predmet?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li je taj razgovor obavljen u Uredu MKSJ u Zagrebu?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste u toj fazi bili obavešteni da imate određena prava, među kojima je i da tokom tog razgovora sa vama bude i zastupnik po vašem izboru?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I da li je vas tada zastupao gospodin Goran Mikuličić, koji je prisutan danas u Sudu,, u... tokom čitavog trajanja tog razgovora?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je taj razgovor vođen preko prevodioca?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada su predstavnici Tužilaštva postavljali pitanja tokom tog razgovora, da li ste vi istinito odgovarali na ta pitanja?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Jesam. Trudio sam se sjetiti' cijele istine. Više puta sam naglasio da ne mogu točno reći određeno vrijeme, ali trudio sam se reći kompletnu istinu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li je taj razgovor s vama sniman?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A nakon završetka tog razgovora, da li su predate kopije video snimka razgovora vašem zastupniku?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, ponovo 2005. godine, 13. i 14. januara 2005. godine, da li su sa vama vodili razgovor predstavnici Tužilaštva po drugi put, kao sa osumnjičenim u ovom predmetu?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je i taj razgovor obavljen u Uredu MKSJ u Zagrebu?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li vas je tokom tog celog razgovora predstavljaio zastupnik po vašem izboru?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je taj razgovor vođen preko prevodioca?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada su vam predstavnici Tužilaštva postavljali pitanja, tokom tog drugog razgovora, da li ste istinito odgovarali na ta pitanja?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je taj razgovor sniman?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A nakon završetka tog razgovora, da li su predate kopije video snimka razgovora vašem zastupniku?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Jesu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Sada gospodine Ćeliću, ako bi vam bila postavljena pitanja koja su vam u januaru 2002. godine postavili predstavnici Tužilaštva... izvinjavam se, u novemru 2002. godine i u januaru 2005. godine, da li bi vaši odgovori bili isti? I kada to kažem, ne govorim tu o jeziku i rečima, ali da li bi sadržaj i suština odgovora bili isti kao oni koje ste dali tokom tih razgovora?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: U suštini, naravno. Samo, naglasiću, između drugog i prvog razgovora, obzirom da je isto prošlo neko vrijeme, ja ni na drugom razgovoru nisam mogao točno odrediti vremensku... ovaj, razliku u događaju. Znači, već... već u drugom razgovoru, drugi razgovor mi se nekako na vremenski način razlikovao od prvog, pa evo ja se nadam da... da... potruđiću se da sad kažem samo istinu i ono čega se naj... najviše i najbolje sjećam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Hvala, gospodine Ćeliću. Ja ću samo na nekoliko sekundi prikazati dva video snimka, kako biste mogli da identifikujete svaku od njih pred Sudom, da je reč o tim razgovorima.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim vas da pustite snimak pod brojem 4124.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, pustiću samo malo, samo prvih nekoliko sekundi, kako biste mogli da potvrdite da li je to zaista, taj razgovor.

(video snimak)

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je to snimak...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim vas da pustite snimak neka ide.

(video snimak)

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE:... razgovora iz 2002. godine?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim vas da pustite snimak pod brojem 5274.

(video snimak)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, da li je ovo snimak na ekranu drugog razgovora koji je obavljen sa vama 2005. godine
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, želim da ponudim na usvajanje u dokaze video snimke dva razgovora uz odgovarajuće transkripte. Postoje tri trake razgovora iz 2002. godine i tri trake iz 2005. godine.

SUDIJA ORIE: Vi ste dostavili gospodinu sekretaru relevantne brojeve po spisku 65 ter?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Zbog zapisnika, ja ću to da pročitam: za razgovor iz 2002. godine, broj po Pravilu 65 ter je 5384, i on se sastoji iz tri trake: V000-4124, V000-4125 i V000-4126; za razgovor iz 2005. godine, broj po Pravilu 65 ter je 5385, i sastoji se od tri trake: V000-5274, V000-5275 i V000-5276 uz odgovarajuće transkripte.

SUDIJA ORIE: Da. Ukoliko se dobro sećam, nema nikakvih prigovora od strane ijednog tima Odbrane, je li tako?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. Tako je, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, razgovor iz 2002. godine, broj 5384, biće broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P761.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P761, uključujući snimak i transkripte, usvaja se u spis. Gospodine sekretare, a razgovor iz 2005. godine pod brojem 5385?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P762.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P762, u odsustvu prigovora, usvaja se u spis. Dalje, gospodo Mahindaratne, koristim ovu priliku jer su postojali zahtevi da se određeni dokumenti uvedu sa vašeg spiska po Pravilu 65 ter. Od svih timova Odbrane smo dobili informaciju da se ne protive usvajanju tih dokumenata, tako da je zahtev odobren.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Izvolite, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, možete li da mi dozvolite da dostavim dva registratora sa transkriptima svedoku uz pomoć sudskog poslužitelja?

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine poslužitelju, hoćete li molim vas da dostavite registratore svedoku?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, dok se to radi, pre nego što nastavimo, potrebno je da se na tri mesta u engleskom transkriptu unesu ispravke, dok je u BHS verziji to u redu, ako mogu to da pročitam zbog zapisnika?

SUDIJA ORIE: Dozvolite mi onda na trenutak da... Izvolite nastavite, gospođu Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala vam, gospodine predsedavajući. Ispravke treba uneti u dokazni predmet Tužilaštva broj 761. To je razgovor iz 2002. godine – drugi deo. To je traka broj 4125 na stranici broj 9. Ime *Zdravko Janić* je zapisano kao *Ratko Mladić*. Ista greška je takođe napravljena na stranici broj 16. To se nalazi samo u engleskom transkriptu. Druga korekcija je takođe u dokaznom predmetu Tužilaštva broj P761, u trećem delu. To je traka broj 4126, na stranici 21. tu se pominje *HRT* a trebalo bi da stoji *HTV*. To je pravilan termin u BHS verziji. Treća korekcija je u dokaznom predmetu Tužilaštva broj P762, razgovoru iz 2005. godine, treći deo, strana broj 193. Tu piše *Stakić*, a trebalo bi da stoji *Sačić*. To su sve ispravke, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospođu Mahindaratne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo prigovor, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Mislio sam da je to samo pitanje prevoda, transkripta, i da se tim ne menja original. Zbog toga nisam pitao da li ima prigovora. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P558?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vama su dostavljena dva registratora gde je jasno označeno koji su transkripti razgovora iz 2002. godine, a koji su transkripti razgovora iz 2005. godine. Svaki od registratora ima tri dela, i kako se budemo kretali napred, ja ću vam reći o kojem se delu radi, tako da možete da okrenete taj deo. Sada, vi ste rekli da vas je komandant jedinice Lučko, gospodin Turkalj 25. avgusta 1995. godine pozvao i izdao vam naređenje u vezi sa Oluja-Obruč čišćenje operacijom. to je tačno, zar ne? Vi ste to izjavili?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Videćete dokument na ekranu. Da li prepoznajete taj dokument? Da li je to naređenje koje vam je izdao gospodin Turkalj?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Na osnovu ovog naređenja, vi ste komandovali na terenu, bili ste komandant na terenu u dve operacije: prva je bila 25. avgusta u dolini Plavno, a druga je bila na putu Knin-Drniš u području... u području planine Promina?
SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vezano za ove dve operacije, ko vam je bio operativni komandant kome ste slali izveštaje?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Na... načelniku Odjela za borbu protiv terorizma gospodina Zdravku Janiću.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas da prikazete dokument Tužilaštva P559.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vezano za taj razgovor, vi ste identifikovali kartu koja je korišćena tokom operacije 25. avgusta, i ako možete da identifikujete kartu na ekranu? Potrebno je malo vremena. Vi ste u stvari identifikovali pravac kojim se kretala jedinica Lučko na toj karti? Da li je to karta koja je korišćena tokom operacije 25. avgusta?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U transkriptu ste identifikovali pravac kojim se kretala jedinica Lučko, i da ta linija polazi od mesta Eletići?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Sa komunikacije u samoj dolini... sa glavne ceste u samoj dolini.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A prema ovoj karti, jedinica Lučko je bila jedina koja je prolazila kroz ovo područje i pokrivala je i Grubore, je li tako?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Kad govorimo o dubini, da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I samo da razjasnimo, tokom razgovora je bilo zatraženo od vas da identifikujete područje koje je obeleženo u obliku kravate, a vi ste rekli da je na tom području postojala veća verovatnoća za prisustvo terorista. Sada, vezano za to, da li biste mogli da nam pokažete gde se nalaze Grubori?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine poslužitelju, molila bih vas da dostavite pokazivač gospodine Čeliću.

SUDIJA ORIE: A prava boja je...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da. Verujem, gospodine predsedavajući...

SUDIJA ORIE: ...plava boja za Tužilaštvo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se. Plava.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ako biste mogli to da obeležite...

SUDIJA ORIE: Izvinjavam se. Crvena je boja za Tužilaštvo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ako biste mogli to da obeležite...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas ako biste mogli da uvećate to područje. Područje koje je označeno u obliku kravate, vidite...

SUDIJA ORIE: Pre nego što svedok počne da obeležava, da malo tu kartu približimo, a onda biste možda vi mogli gospođu Mahindaratne da vodite?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako bismo mogli samo da... možete li da vidite broj 25 u crvenoj boji? ako krenete od severa nadole, tako je. ako krenete još malo dalje, da, tako je. Zatim sada na istok, vaša desna strana, tako je. Ako biste samo mogli... da, to je dobro.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, možete li da identifikujete Grubore na karti? Mogu da vam pomognem ukoliko... ali mislim da je vama ta karta daleko više poznata nego što je meni.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: *(svedok obeležava)*

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala. Gospodine predsedavajući, ova karta se već nalazi u dokazima. Međutim, ova karta, da li dobija novi broj ili ostaje...

SUDIJA ORIE: Ne. Obeležena karta dobija novi broj, ali je meni promaklo šta je obeleženo, gospođu Mahindaratne. ako biste mogli da mi pomognete. Da li je to levo od...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je više... više je u pravcu zapada, zapadno od tog područja koje je obeleženo u obliku kravate.

SUDIJA ORIE: Da. Može li to da se jasnije obeleži, jer se to sada čini izgubljeno u ostalim obeležjima crvenom bojom koja se tu nalaze. Da li možda svedok može...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, da li možete tu da unesete...

SUDIJA ORIE: ... da uvećate ili da to zaokružite?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Možete li molim vas da zaokružite to što ste upravo obeležili?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: *(svedok obeležava)*

SUDIJA ORIE: Sada je jasnije. Nema više obeležavanja?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nema, gospodine predsedavajući. Da li može da se dobije broj dokaznog predmeta?

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P763.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P763 prima se u spis. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vi ste izjavili... pročitacu to. Ako možete da okrenete na stranicu transkripta iz 2005. godine, drugi deo, stranica broj 55. Izjavili ste da... čitam vašu... na toj stranici, drugi odgovor, i negde četiri reda...

SUDIJA ORIE: Koja je to stranica?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući. Stranica broj 55.

SUDIJA ORIE: Strana 55. Sada shvatam da mi imamo različitu paginaciju strana. Pre svega, ako otvorimo ovaj dugačak dokument od 679 stranica u formatu *Adobe*, i tu imamo uzastopne beve. Ali, ako govorite o bevima različitih traka, u tom slučaju sa svakom novom trakom kreću brojevi od početka. Da li možete jasno da nam naglasite da li se nalazimo u traci 4124 ili 4125, i koja je to stranica, kako bismo to mogli da pronađemo?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući. Navodiću i ERN oznake. Sada govorim o razgovoru koji je vođen 2005. godine. To je dokazni predmet Tužilaštva broj P762, drugi deo. Nosi ERN oznaku V000-5275, a stranica je broj 55.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mogu li da nastavim, gospodine predsedavajući?

SUDIJA ORIE: Izvolite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Verujem da je to razgovor iz 2002. godine, a ne iz 2005. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ovo je iz 2005. godine.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu. Izvinjavam se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako možete da vidite razgovor iz 2005. godine, drugu traku, koja nosi ERN oznaku V000-5275... mislim da je gospodin Čelić to pronašao – ako pogledamo naš podnesak po Pravilu 92 ter. Stranica je broj 55, i počinje sa BHS odgovorom... izvinjavam se, počinje prevodom na BHS. Da li imate tu stranicu, gospodine predsedavajući?

SUDIJA ORIE: Ne, nemam je. Još je nisam pronašao, jer moram da se snađem ugotovo 680 stranica, gde imamo sve vrste... Ono što bih u stvari radije želeo, pošto je to već ponuđeno kao dodatak vašem podnesku u to vreme, da se pozivate na vse te stranice, znači od ba 1 do ba 679.

U suprotnom, moraćemo da tačno nađemo prvo deo za koji nam govorite broj vaše stranice. Ponekad ih nalazimo na vrhu stranice, ponekad pri dnu stranice, a onda moramo da pronađemo i taj odgovarajući deo, a onda u okviru tog dela broj stranice. Međutim, radi se o paginaciji koja sve pokriva. ali shvatam da se vi za to niste pripremili?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući. Jer u našem podnesku po Pravilu 92 ter, mi... verujem da postoji paginacija od broja 1 do broja 600. Ono što smo mi uradili je da smo podneli transkripte u tri odvojena dela. Mislim da se u elektronskoj sudnici dogodilo to da je samo jedan broj po Pravilu 65 ter dodeljen za sva tri transkripta, za sva tri dela. Dakle, osim ako ne sledite elektronsku sudnicu... da li vi to gledate, gospodine predsedavajući, ili imate kod sebe štampanu verziju transkripta?

SUDIJA ORIE: Ne. Kada bismo tri puta štampani 700 stranica koje inače možete da vidite na ekranu, to je preko 2000 strana, čime bi se potrošilo pola šume da bi se to odštampano. Dakle, mi pratimo preko elektronske sudnice.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mogu li da nastavim, gospodine predsedavajući?

SUDIJA ORIE: Vidim da bar neko od mojih kolega ima štampanu verziju. Ja sam više navikao da radim u elektronskoj formi. Izvolite nastavite, jer ću to moći da pratim uz pomoć mojih kolega.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U stvari, gospodine predsedavajući, i zastupnici Odbrane to imaju, jer sam im ja unapred poslala e-mail i tražila od njih da donesu štampane kopije u sudnicu.

SUDIJA ORIE: Problem je... da. Ako biste sledeći put o tome obavestili i Pretresno veće, kako bismo mogli da se pripremimo. ali da ne trošimo više vreme na to. Problem je rešen. izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vi ste ovo izjavili: "Svi zapovednici grupa su bili dužni da mi jave ukoliko naiđu na oružani otpor. Niko me nije pozvao i izvestio o nečemu sličnom." sada, vi govorite o operaciji u Plavnom 25. avgusta. Vi to kažete u vašem sledećem odgovoru: "Jednom kad su stigli na krajnje odredište, usmeno su me obavestili da se ništa nije dogodilo." Ako možete sada da pređete nekoliko stranica, na stranicu broj 58. To je vaš prvi odgovor na toj stranici, i u poslednja dva reda, vi ste rekli: "Nasuprot tome, kada su stigli na odredište, svi su me izvestili da se ništa nije dogodilo i da nije bilo intervencija." Zatim dalje, na stranici broj 64, ako možete da okrenete stranicu 64, u vašem prvom odgovoru: "Dok sam ih čekao na završnom odredištu, sećam se da sam već počeo da pišem izveštaj, koji sam pisao na temelju karte. Trebala mi je samo informacija o vremenu njihovog dolaska i da li je bilo i koliko intervencija tokom operacije." nekoliko redova niže, vi kažete: "Kako su mi ti ljudi rekli da u to vreme nije bilo nikakvih intervencija, i da je sve bilo u redu, ja sam već imao izveštaj i dodao sam to kada se radilo o operaciji – da jedinica nije naišla na bilo kakav vid otpora. Kada

smo stigli u Gračac, ja sam podneo taj izveštaj.” Dakle, ovde je pitanje jasno, ali nije jasno formulisano. Dakle, šta se u tom izveštaju navodi? Mi taj izveštaj ovde nemamo, i ja govorim to na osnovu originalnog izveštaja kada su vaši zapovednici izvestili da se ništa nije dogodilo i da nije bilo intervencija. Šta se u vašem izveštaju navodilo? da li je istovetan sa onim što su zapovednici grupa naveli, ili ste vi napisali... nešto drugo u izveštaju?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: U izvješću se navodi slijedeće: znači... ”Dana 25. osmog u to i to vrijeme, dobili smo zadaću pregleda, odnosno pretresa terena od jedne, od početne do završne linije; opiše se koja je to linija, koja su to mjesta, i na kraju samog izvješća je znači... prilikom odrađivanja zadatke nije, nije... bilo nikakvih intervencija, i to je kraj izvješća. Znači, suština izvješća je da prilikom izvršenja te zadatke, da se ništa nije dogodilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, kada ste obavili razgovor 2002. godine, naveli ste da možda imate štampanu kopiju tog izveštaja, ali 2005. godine, oko toga više niste bili sigurni, i vi ste obavestili članove kancelarije Tužilaštva da ćete moći da pronađete tu kopiju i da nam je dostavite. Dakle, da li imate kopiju tog izveštaja kod vas, bilo ovde ili negde drugo?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Izvješće je trebalo biti u arhivi, ovaj, ili jedinice ili zapovjedništva. ja ne znam da li su oni vama to poslali i da li su to našli.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li imate kopiju kod sebe?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nemam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: da li ste vi pregledali arhiv specijalne policije kako biste proverili da li se tamo nalazi taj izveštaj, kako bi se pripremili za vaše svedočenje, ili možda pre toga?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nikada nisam ulazio u arhivu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas da prikažete dokument Tužilaštva P560.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću,, vi ste rekli da ste podneli ovaj izveštaj u štab operacije i da verujete da ste izveštaj dali direktno gospodinu Janiću. sada, mi ćemo videti... ne znam da li ste videli ovaj izveštaj koji se nalazi na ekranu. Da li prepoznajete ovaj izveštaj? Da li ste ga videli ranije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako možemo da pređemo na stranicu broj 2.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE:Gospodine Čeliću, da li vidite, ovo je...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Takođe i stranicu broj 2 na engleskom jeziku, gospodine sekretare..

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: To je izveštaj o aktivnostima jedinice Lučko od 25. avgusta. Gospodin Janić je podneo taj izveštaj. Da li on odgovara onom izveštaju koji ste vi prvobitno dali gospodinu Janiću?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, sada ću vam postaviti nekoliko pitanja o temi sa kojom ste upoznati, pa kako ne bismo trošili vreme, da sada pređemo na deo vašeg scvedočenja. Ako možete da okrenete deo sa razgovorom iz 2005. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Zbog zapisnika, radi se o dokumentu Tužilaštvo P762.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, da li možete da nam date brojeve pod kojima su dokumenti uvedeni u spis? U tom slučaju ne bih imao problem da to pronađem u elektronskoj verziji. Dakle...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*)... broj koji se nalazi na vrhu strane, ako možete taj broj da mi kažete, i ja ću to onda pronaći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Uradiću to, gospodine predsedavajući. to je broj 5276. da li je to taj broj? V000...

SUDIJA ORIE: Mislim na one brojeve koji se nalaze na samom vrhu štampanih kopija. tu se navodi IT-06-90-Tužilaštvo, i zatim imamo broj strane zasnovane na osnovu unosa u spis tog dokumenta. Da li vidite to u vašoj štampanoj verziji?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući. Ja to nemam ovde.

SUDIJA ORIE: Shvatam. Gospodin Cayley vidim da ima, gospodin Mikuličić nema taj nacrt, verziju pre usvajanjau spis i verziju posle usvajanja u spis. Verzija posle usvajanja u spis sadrži taj broj, koji bi mi svakako pomogao.

ADVOKAT CAYLEY: Da, gospodine predsedavajući. Ja u stvari imam dokument sa oba seta brojeva. Tako da ukoliko gospođa Mahindaratne kaže koji je to manji broj, ja bih vam onda mogao reći taj veći broj.

SUDIJA ORIE: Da. Hvala vam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala vam gospodine Cayley. Izvinjavam se. Gospodine predsedavajući, ja ću posle pauze doneti verziju podnetog dokumenta kako bih pomogla Sudu.

SUDIJA ORIE: Hvala vam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Dokument je iz 2005. godine, to je dokazni predmet Tužilaštva P762, drugi deo. To bi bilo 5275, a strana je broj 70.

ADVOKAT CAYLEY: A to je, gospodine predsedavajući, stranica 13467. To je 70 stranica od njih ukupno 112.

SUDIJA ORIE: Hvala vam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mogu li da nastavim, gospodine predsedavajući?

SUDIJA ORIE: Da, izvolite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, vas su piteli: "U redu. Kada ste vi prvi put čuli da je svakako bilo problema u selu Grubori?" Vi ste odgovorili: "Rekao sam to prošli put. Mislim da je to bilo sutradan. Nisam siguran, ali mislim da je bilo sledećeg dana. Gospodin Sačić i gospodin Markač su me pozvali u štab, i to je bilo prvi put da sam čuo da se tamo nešto dogodilo." Ako krenete dalje dve stranice, na stranici 72, u tom istom delu, dve stranice dalje, vi kažete: "Verujem da me je lično pozvao gospodin Janić ili neko iz štaba... ili neko iz štaba – da se javim gospodinu Sačiću ili gospodinu Markaču." - "Ne sećate se ko vas je kontaktirao?" - "Ne mogu biti 100 posto siguran." – "Ali, vi ste rekli da su vas pozvali da napravite izveštaj gospodinu Markaču i gospodinu Sačiću?" – "Pozvali su me kako bi me obavestili šta se dogodilo. Oni su već imali moj izveštaj, to je bio prvi put da sam čuo da se nešto dogodilo." Gospodine Ćeliću, ako krenete još dve stranice niže, na stranicu 75, vas su tu pitali: "Da li ste otišli u njihov štab u Gračacu?" – "Tako je." – "Da li je još neko išao sa vama da se sretne sa gospodinom Sačićem i gospodinom Markačem?" – "Koliko se ja sećam, ne." Zatim ide sledeća stranica: "A kada ste došli tamo, da li ste se sastali i sa gospodinom Markačem i sa gospodinom Sačićem?" – "Da, a bio je tamo prisutan još jedan gospodin." – U redu. Ko je to bio?" – "Gospodin Pavlović iz Ureda za komunikacije. On je bio u štabu zadužen za komunikacije."

SUDIJA ORIE: Gospodo Mahindaratne, kada čitate...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući, izvinjavam se.

SUDIJA ORIE:... uvećavate brzinu govora.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću,, pre nego što vam postavim pitanje, želim da vam pokažem o ovom istom pitanju vaš razgovor iz 2002. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je dokazni predmet Tužilaštva P761, drugi deo, što je 4125, strana broj 40.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: a u vašoj verziji, a to je BHS verzija...

ADVOKAT CAYLEY: Izvinjavam se što prekidam, gospođu Mahindaratne. To je časni Sude stranica broj 13791.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine Cayley.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine Cayley.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, u BHS verziji, to je 37 stranica. da li ste to pronašli? A u engleskoj verziji, počinje od kraja 40. stranice. Ja ću da pročitam, a vi ćete onda znati gospodine Čeliću, gde se nalazimo: "Verujem da je to bilo sutradan. nisam siguran. Ne mogu tačno reći u koje vreme. pozvali su me general Markač i gospodin Sačić. kada su me pozvali, rekli su mi da sam podneo izveštaj u kojem piše da se ništa nije dogodilo, a da oni imaju informacije da se nešto jeste dogodilo, na šta sam ja odgovorio..." Prelazi se na sledeću stranicu: "... na šta sam ja odgovorio da je to izveštaj koji sam ja dobio od zapovednika moje grupe ili grupnih zapovednika i da su mi oni rekli da se ništa nije dogodilo. A u slučaju da se nešto dogodilo, da bi trebalo njih da pozovu i da ih pitaju o tome. Ne mogu da kažem koliko je razgovor trajao, ali nakontoga su mi rekli da napišem novi izveštaj, još jedan izveštaj." Kada je o vremenu reč, vi ste rekli: "Ne mogu sigurno reći, ali mislim da je bilo pre 9.00 časova." Na sledećoj stranici na engleskom jeziku, postavlja vam se pitanje: "Kada su vam gospodin Markač i gospodin Sačić rekli da se dogodio taj incident, da li su vam oni rekli šta se dogodilo?" – "Rekli su mi da je došlo do oružanog sukoba. Ne sećam se sada tačno reči koje su izgovorili, ali da je bilo oružanog sukoba i da se nešto dogodilo, a da sam ja napisao u svom izveštaju da se ništa nije dogodilo." I posle toga kažete, vi se sigurno sećate šta ste rekli gospodine Čeliću, da ste zatim otušili u drugu prostoriju gde vam je gospodin Sačić izdiktirao izveštaj.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P563?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, vi ste rekli gospodine Čeliću, da vam je gospodin Sačić u drugoj prostoriji diktirao drugi izveštaj koji se odnosio na taj incident. I ono što ste vi trebali napisati, napisao je gospodin Sačić, i to se nalazi na drugoj stranici vašeg originalnog izveštaja, a to je izveštaj kojeg nemamo. Da li je to tačno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno je. Samo... u ovom dijelu što ste mi rekli, ja bi razdvojio dvije stvari. Znači, po samom događaju, mogu vam kratko opisati. Vjerujem da me je pozvao gospodin Zdravko Janić u Stožer. U samom Stožeru me čekao general Markač i gospodin Sačić. I na tom prvom razgovoru su me zapravo pitali što se dogodilo, ovaj... jer su vjerovatno da ja... da ja nešto znam. Međutim, u tom trenutku, jedino što sam ja znao je da se ništa nije dogodilo. Nakon toga, znači – nisu me odveli... vi ste napomenuli da su me onda odveli u drugu sobu. Nakon tog razgovora, otišao sam samo sa gospodinom Sačićem, znači tamo u operativni dio, ovaj, i sa njim sam pisao izvešće. Znači, ne sa gospodinom Markačem i Sačićem, nego samo sa gospodinom Sačićem.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: To je tačno, gospodine Čeliću. Ja nisam rekla da su vas oni odveli, već sam pročitala ono što ste vi rekli. Ali ja sam vas pitala... vaše

svedočenje do sada je da su sa vama razgovarali Markač i Sačić, i da je od vas traženo da napravite novi izveštaj. Zatim vas je gospodin Sačić iz te prostorije poveo u drugu prostoriju, gde vam je izdiktirao novi izveštaj. Vi ste tako rekli. Moje je pitanje bilo... rekli ste vezano za to da je novi izveštaj vama diktiran, da je gospodin Sačić takođe napisao delove onoga što ste vi trebali da napišete na poleđini vašeg originalnog izveštaja. Dakle, moje pitanje je: da li je to taj izveštaj koji danas nedostaje, onaj kog nemamo ovde, za koji ste vi rekli da se možda nalazi u Arhivi Specijalne policije? Da li ste razumeli šta sam rekla?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ovo izvješće je tačno. Samo, evo, ja ću ponovo naglasiti, nemojte me krivo shvatiti, ali prevoditeljica mi cijelo vrijeme govori u množini – *da su me odveli i da su diktirali*. Ali ja sam isključivo bio sa gospodinom Sačićem, ne sa gospodinom Markačom. A to je to izvješće.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da. moje pitanje za vas je sledeće: kada ste odvedeni iz te prostorije u kojoj ste razgovarali sa gospodinom Sačićem i gospodinom Markačem, vas je odveo gospodin Sačić u drugu prostoriju gde vam je izdiktirao izveštaj. Da li je to tačno? Da vam pročitam ono što ste rekli u vezi s tim, kako ne bi bilo zabune.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Što se izvješća tiče, to je tačno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da. Moje pitanje je sledeće... vas su pitali: "Kao rezultat onoga što ste rekli, da li su vam i dalje rekli da morate da napravite novi izveštaj?" – "Da."

SUDIJA ORIE: Vi čitate.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući. Ponovo, to je razgovor iz 2002. godine, isti deo koji smo čitali, dokazni predmet Tužilaštva P761, odeljak 2, traka 4125, strana 43.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Taj deo sam čitala, gospodine Čeliću, ako bi to mogli da pratite. Vas su pitali: "Kao rezultat onoga što ste rekli, da li su vam i dalje rekli da morate da napravite novi izveštaj?" – "Da." – "Da Hvala časni Sude. isu vam rekli da morate sami da ga napišete?" – "Da." – "To mi je diktirano." – "Ko vam je to diktirao?" – "Sačić." – "U redu. Da li je to bilo nakon što ste razgovarali sa vašim zapovednicima grupa? Kada vam je on to diktirao, da li ste imali priliku da razgovarate sa četvoricom zapovednika grupa, pre nego što ste čuli ono što vam je gospodin Sačić rekao?" – "Ne." – "U stvari, on je ponovio... činjenica je da ono što vam je diktirao Sačić, da vi o tome niste imali saznanja i šta vam on govori?" – "Ne." – "Dakle, vi ste se nalazili u veoma teškoj situaciji. I nakon što vam je izdiktirao izveštaj, da li ste imali obavezu i da ga potpišete?" – "Da. Ja sam ga napisao i potpisao." Ako bi sada mogli da pređemo na treći deo, a to je traka 4126.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ponovo, to je razgovor iz 2002. godine, traka 4126, druga strana. Gospodine Cayley, da li ste u mogućnosti da... to je treći deo razgovora iz 2002. godine.

ADVOKAT CAYLEY: Da. To je stranica 13785.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vas su pitali: "Kada vam je rečeno da morate da napišete novi izveštaj, da li je bio prisutan i gospodin Markač?" Vi ste odgovorili: "Da." – "Ko vam je u stvari rekao da morate da sastavite novi izveštaj?" – "Posle tog razgovora, odvojeno sam otišao sa gospodinom Sačićem... u drugu prostoriju, i tamo sam to morao da uradim... da napišem." Zatim vam je postavljeno poslednje pitanje: "U redu. Vaš izveštaj ste svojeručno pisali, zar ne?" – "Da." Dakle, vaše svedočenje je bilo, ono što vas ja pitam: sada je vaše svedočenje jasno – razgovarali ste sa gospodinom Markačem i Sačićem,, zatraženo je da napišete novi izveštaj, Sačić vas je odveo u drugu prostoriju, i vi ste napisali novi izveštaj. I ako odete nekoliko stranica dalje, u istom delu, stranica 93. Izvinjavam se. Ovo je razgovor iz 2005. godine, 2005. godine, treći deo, to je 5276. Gospodine Čeliću, ako možete da pogledate vaš razgovor iz 2005. godine, vaš drugi razgovor. Ne prvi, već drugi razgovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine Cayley?

ADVOKAT CAYLEY: Da. izvinjavam se, gospođu Mahindaratne. Časni Sude , to je stranica 1331... izvinjavam se. To je stranica 13331..

SUDIJA ORIE: Hvala. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, ako pogledate treći deo, stranicu 94, vi tu kažete: "U vašem izveštaju za koji kažete da ga je diktirao gospodin Sačić, vi ste pomenuli zatvorenika?" – "Da." Izvinjavam se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, molim za trenutak.

SUDIJA ORIE: Pronašao sam zatvorenika u 21 redu na stranici 94, gospođu Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. U stvari sam pokušavala da pronađem drugi deo. U svakom slučaju, da nastavimo dalje kako ne bismo trošili vreme.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada vam je gospodin Sačić diktirao taj izveštaj, da li je on ili da li ste vi imali kopiju ili original vašeg prvog izveštaja, onaj koji ste podneli i u kojem je pisalo da nije bilo incidenata? Znae, onaj vaš prvi izveštaj gde ste naveli da nije bilo intervencija – da li je taj izveštaj bio tamo?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Šta je gospodin Sačić učinio sa tim izveštajem, da li znate? Da li ste ga prepustili njemu? Da li ste ga vratili? Šta se desilo s tim izveštajem, vašim prvim izveštajem?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: To izvješće je predano dan prije. Da li je isto iskopirano ili ne, ja ne znam, ja vjerujem da je. To izvješće je on meni pokazao onoga trenutka kad smo mi pisali novo izvješće, kad sam trebao pisat novo izvješće. to izvješće sam imao pred sobom, jer sam sa tog izvješća vadio podatke... znači pravca.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da. Moje je pitanje: Šta je gospodin Sačić uradio sa starim izveštajem nakon što je napisan novi izveštaj, izveštaj koji mi danas ovde nemamo, i za koji vi kažete da je možda u Arhivi Specijalne policije? Ja vas to pitam – stari izveštaj, šta je gospodin Sačić učinio sa starim izveštajem?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne bi znao.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, možda bismo to mogli da razjasnimo. Rekli ste da vam je gospodin Sačić pokazao izveštaj, da je on bio ispred vas i da ste iz njega uzimali informacije. Da li ste ga na kraju uzeli, da li ga je uzeo gospodin Sačić ili ga je neko drugi uzeo nakon što ste napisali novi izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ: Ja vjerujem da je to izvješće, zajedno sa svim drugim izvješćima bilo u istom predmetu i da postoji negdje u arhivi. Da li je on meni, da li sam... da li je, da li je bila kopija, da li je bio original? Ja sam uvjeren da je bio original, a uvjeren sam i da ima kopija i vjerujem da, da je to izvješće negdje u arhivi.

SUDIJA ORIE: Moje pitanje je bilo drugačije. Želeo bih da vas vratim u tu prostoriju gde ste pisali vaš drugi izveštaj, a gde je pred vama bio vaš prvi izveštaj, ko je uzeo te papire kada ste napustili prostoriju?

SVEDOK ČELIĆ: Ja sam dokumente ostavio tamo. Tko je uzeo, ja to ne znam.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na tom odgovoru. Molim vas nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsjedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, da li prepoznajete dokument koji vidimo na ekranu? Vi ste napisali taj izveštaj, je li to tačno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je, to je moje drugo izvješće.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je to onaj izveštaj koji vam je izdiktirao gospodin Sačić?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi ste rekli da vi tokom diktiranja tog izveštaja od strane gospodina Sačića niste znali za incident niti za bilo koje detalje. Dakle, da li ste ikada to pokrenuli s njim ili da li ste ga pitali zbog čega se od vas traži da pišete te pojedinosti kada vi o tome čak i ne znate?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nisam. Zapravo, u tom trenutku sam znao da se nije ništa dogodilo. Obzirom da je on bio moj pretpostavljeni, nijednog trenutka nisam sumnjao da... da nije istina to što on govori, i on je kao rukovoditelj za mene bio neosporan autoritet, i ja sam zapravo postupio po zapovjedi i napisao sam što mi je rekao. Nisam ga ni pitao ni provjeravao te podatke.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste ga ikad pitali odakle mu te informacije, na osnovu onoga što vam je diktirao?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U to vreme, gospodin Markač se nalazio u istoj zgradi, zar ne? Vi ste ga sreli nešto pre vašeg sastanka u drugoj prostoriji sa gospodinom Sačićem?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nakon odlaska iz... iz one prostorije gdje smo bili zajedno, ja gospodina Markača više nisam vidio. Možda je bio u zgradi, možda je otišao na teren, ja to ne znam. Ali to je bio Stožer akcije – moguće da je bio tamo, moguće da je izašao van. Od onog trenutka kad smo se rastali, ja ga poslije nisam vidio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Nakon što ste napisali taj novi, drugi izveštaj, da li ste se ikada susreli sa gospodinom Markačem i da li ste ga ikad upitali zbog čega ste pisali izveštaj o kojem niste imali saznanja?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: susreo se jesam puno puta, ali nismo nikad razgovarali o tome. Meni je u tom trenutku... ovaj, gospodin Sačić, koji je bio načelnik sektora, dao te podatke, i ja zapravo u njih nisam sumnjao. nisam imao razloga ne vjerovati mu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ali, idemo na deo koji sam ranije htela da vam pročitam, vi ste bilo komandant na terenu te operacije. po vašem iskustvu, da li je moguće da jedinice... ili vaša jedinica da naiđe na otpor a da kada se opisuje to u izveštaju, da se to ne nađe u izveštaju za vas?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: To se ne bi smilo dogoditi, ali očito je da se dogodilo. Mene niko od vođa grupa koji su bili zaduženi na terenu nije izvjestio o oružanom sukobu. Znači, da je u bilo kojem trenutku bio sukob, u tom trenutku su oni bili dužni mene izvjestiti o tome što se dogodilo. Ali ja taj podatak nisam dobio, čak naprotiv - znasči, na samoj završnoj liniji, dobio sam podatke od svih vođa grupa da se ništa nije dogodilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I kada vam je gospodin Sačić to diktirao, dao je detalje i o tom zatvoreniku, kao i njegovo ime. Kao komandant operacije, vi ste znali da nije bilo nijednog zatvorenika tokom operacije. Dakle, da li vas bar ta informacija nije navela da pomislite u to vreme da se od vas traži u stvari da napišete lažni izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Što se tiče zatvorenika, u nijednom trenutku nisam vidio zatvorenika, niti ga je bilo. Na završnoj crti bi znao. Znači, ili bi ga sproveli na završnu crtu ili početnu, ili... ili... mislim, dužni su bili reći da je bilo za... zatvorenika. Tog podatka nisam imao. Ovaj... da li je neka druga jedinica ušla u naš prostor, da li su oni imali zarobljenika, da li ... ne znam, u tom trenutku nisam razmišljao o tome, nego sam vjerovao... vjerovao gospodinu Sačiću što je rekao. Teren je bio velik, bilo je puno jedinica. Ja jednostavno, ovaj, u tom trenutku sam vjerovao da je to tako kako je on rekao. Ni u jednom trenutku nisam sumnjao u ono što je on rekao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu. Idemo dalje. Gospodine predsjedavajući, primetilasam vreme. da li je dobar trenutak da napravimo pauzu?

SUDIJA ORIE: Jeste, gospođo Mahindaratne. Ali bih želeo da postavim jedno pitanje radi objašnjenja. Vi ste rekli da se tamo nalazilo mnogo jedinica. O kojim jedinicama ste vi govorili?

SVEDOK ĆELIĆ: Pa, evo. Kad bi vratili kartu, rekao bi vam točno. Na karti piše točno koje su bile postrojbe. po sjećanju znam da je bio: Osijek, Split, ne znam da li Rijeka, da li neki drugi, ali na karti je evidentno ovaj, točno koje su postrojbe bile i na kojem pravcu. Bilo je sigurno četiri, pet postrojbi na tom terenu, negdje možda 500, 600 ljudi. ali to isto možemo vidjet po izvješću od načelnika Janića. Po sjećanju znam da je bio Osijek, da je bio Split.

SUDIJA ORIE: Ali, da vas pitam: u izveštaju se govori o jedinici za koju sam razumeo da je bila vaša jedinica?

SVEDOK ĆELIĆ: Točno.

SUDIJA ORIE: Dakle, ako kažete da je možda neka druga jedinica nekog zarobila, u izveštaju se kaže da je vaša jedinica imala zatvorenika. Ja vas ovo pitam jer, dakle, možda je to i bila druga jedinica, ali u izveštaju se kaže da je to bila u stvari vaša jedinica. Da li se slažete sa mnom oko toga?

SVEDOK ĆELIĆ: Slažem se. Htio sam reći vezano za zarobljenike. Znači, ista nam je bila polazna točka i završna točka. sve, sve jedinice su dolazile na završnu komunikaciju kao i mi, i htio sam reći da ne znam da li su možda neke druge imale zarobljenika, ali naglašavam, mi ga sigurno nismo imali. Naša jedinica to nije imala.

SUDIJA ORIE: Da. Uprkos činjenici da u novom izveštaju piše da je vaša jedinica imala zarobljenike?

SVEDOK ĆELIĆ: Točno. Očito da je podatak netočan.

SUDIJA ORIE: Gospodine Ćeliću,, kao i svi ostali, napravićemo pauzu, i nastavićemo sa radom u 11.00 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine sekretare, možete li da prikažete dokazni predmet Tužilaštva broj P566?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, izjavili ste da nakon što ste sa gospodinom Sačićem napisali taj izveštaj 26. avgusta, da je gospodin Turkalj kada ste

otišli u Zagreb naredio vama i četvorici zapovednika grupe da mu dostavite izveštaj. Da li vidite ovaj dokument na ekranu? Da li ga prepoznajete? Da li je to naređenje gospodina Turkalja koje vam je dao?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Od tog vremena, koliko je vama poznato, kada je gospodin Turkalj naredio vama i četvorici zapovednika grupe da mu dostavite izveštaj, da li je bilo ikakvog izveštaja bilo koga ko je učestvovao u operaciji 25. avgusta a da se podudarala sa izveštajem koji vam je diktirao gospodin Sačić 26. avgusta? Da li ste me razumeli?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Razumijem. Koliko ja znam, ne. Meni nitko nije podnio nikakvo izvješće. Znači, ja sam dobio nakon završene akcije samo usmena izvješća. Ja sam pisao pismeno prvo i drugo, a osim mene, ne vjerujem da je bilo tko pisao izvješće. Postoji mogućnost da ja za to ne znam, ali koliko ja znam, meni nije nitko.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P564?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, vi ste rekli da ste u odgovoru na naređenje gospodina Turkalja, da ste dostavili prekucanu verziju istog izveštaja koji ste vi napisali a gospodin Sačić diktirao. da li je to taj izveštaj koji ste poslali gospodinu Turkalju – otkucana verzija vašeg pisanog ranijeg izveštaja?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Sada, vi... vaše svedočenje je da ste vi to dostavili kao odgovor na naređenje gospodina Turkalja, što je bilo 1. septembra, kao što smo upravo i videli. Zbog čega ste vi na tom izveštaju napisali datum 25. avgust umesto tačnog datuma? Jer, ako je ovo dostavljeno kao odgovor na naređenje od 1. septembra, trebalo bi da stoji datum 1. septembar ili kasniji datum?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja sam samo prepisao izvješće koje je napisano 26. osmog. A to izvješće koje sam pisao 26. osmog isto ima datum 25. osmog, i smatrao sam da je to izvješće identično. stavio sam isti datum. Nisam nikakav poseban razlog ovaj, imao da... da ne stavim ovaj datum. Ili ovaj ili onaj.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li vam je iko dao uputstvo da stavite taj stariji datum?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ovo je identičan izveštaj vašem rukom pisanom izveštaju koji smo ranije videli, sa izuzetkom da u u vašem rukom pisanom izveštaju se u poslednjem redu kaže: "Zadatak je završen u 16.00 časova i niko nije bio povređen ili ranjen." Ta rečenica je uklonjena iz izveštaja. da li je postojao neki poseban razlog zbog kojeg ste izbacili taj podatak o vremenu kada je završena operacija?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: apsolutno nije postao... postojao nikakav razlog. Osim ovog izvješća koji imate ovdje, postoji još jedno izvješće koje se razlikuje u jednom odlomku, zato što sam ja prvi pisao izvješće, znači dolje na samom terenu. To je

prekucana verzija. Razlog za... za tu izmjenu ne postoji, ali temeljem tog izvješća... ovaj, koje... koje je bilo prekucano, vođe grupa su također po zapovjedi zapovjednika Turkalja morali podneti izvješće. Nakon njihovog podnošenja izvješća, oni su stavili jedan odlomak koji je naravno bio istinit, gdje sam ja skrenio pozornost na samoj... na samoj početnoj crti kako se treba odnositi prema civilima, i ja taj odlomak, kad sam pisao to dolje u Gračacu nisam stavio, i nakon njihovog izvješća, i taj odlomak je stavljen u moje izvješće. Znači, osim ovog izvješća, ima još jedno izvješće koje sam isto ja potpisao, koje se razlikuje u tom dijelu. Ali, i ovo što ste pitali, nije... nije bilo nikakvog razloga ovaj... zašto nije stavljeno vrijeme.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da sledimo ono što ste rekli, posle vašeg podnošenja ovog izveštaja i zapovednici grupa su podneli svoje izveštaje o incidentu – otkucanu verziju?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A pošto ste pomenuli drugi izveštaj sa tim dodatnim paragrafom, prikazaćemo taj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P565?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, dok se dokument ne pojavi, molim vas da pogledate vaš razgovor iz 2005. godine, drugi deo, to je traka 5275, strana 102.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, to je stranica 13.435 u elektronskoj verziji.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi ovde pominjete vaš sledeći izveštaj koji se upravo nalazi na ekranu. Vi kažete: "Pre pasuze sam vas pozvao da obeležite dokument JC-6, a to je dokument koji je imao dodatni paragraf izveštaja od 26. avgusta 1995. godine. To je dokument koji je imao dodatni paragraf. On se odnosi na tretman zarobljenika, i tako dalje." a vaš odgovor je bio: "Verujem da se radi o istom (izveštaju). U stvari, znam da je to isti koji je napisan tog dana, osim ovoga: "Ovo je onaj u kojem je sekretar dodao taj paragraf. to nije napisano kasnije. Mislim da je napisano istog dana kada smo pisali izveštaje u Zagrebu." Moje prvo pitanje je: vi ste podneli taj otkucani izveštaj i takođe su zapovednici grupa u to vreme bili u Zagrebu, u kancelariji gde ste vi prekucali i podneli svoj izveštaj, je li tako?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A čiji sekretar je ubacio taj dodatni paragraf?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: sva izvješća koja su pisana rukom tipkala je tajnica od zapovjednika. Obzirom da je moje prvo izvješće bilo prvo napisano, nakon toga su pisali vođe grupe. I ja vjerujem, s obzirom da je ona to tipkala... ovaj, i da su vođe grupa napisali

taj dio, nakon njih, to je bila istina, znači, taj odlomak je bio potpuna istina, i samo sam to dodao u svoje izvješće, i to je pisala tajnica. Znači, svima... svima nam je pisala tajnica.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada kažete *tajnica od zapovjednika* o kome govorite? Ko je bio zapovednik, o kome govorite?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Kad govorim o zapovjedniku, govorim samo o zapovjedniku svoje jedinice. Znači, zapovjednik antiterorističke jedinice *Lučko* gospodin Turkalj.

prevodioci: Prevodioci zbog buke u pozadini nisu čuli šta je prethodno svedok rekao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, možete li da ponovite ono što ste rekli. Prevodioci nisu čuli. Nešto ste rekli. Možete li da ponovite odgovor?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Kad govorim o zapovjedniku, govorim isključivo o zapovjedniku jedinice gospodinu Josipu Turkalju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, njegova sekretarica je ubacila taj paragraf?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Tako je. Ja vjerujem da sam joj ja... i ja to rekao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: a ko je njoj rekao da unese taj paragraf? Ja ne osporavam istinitost sadržaja tog paragrafa, gospodine Ćeliću, ali ko je njoj dao uputstvo da unese taj paragraf?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem da sam to bio ja, obzirom da su... da je ona pisala sva izvješća i da je znala znači tko je što napisao. I vođe grupa su svi to napisali, i neosporno je da je to bila istina, i... kad se to tipkali, kad su podnijeli svi izvješća, ja sam rekao... vjerojatno sam ja rekao da se i stavi taj dio u moje izvješće.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Sadržaj ovog izveštaja je identičan vašem rukom pisanom izveštaju, koji vam je diktirao gospodin Sačić. Da li je sekretarica imala kopiju toga ili ste vi doneli kopiju? Kako to da je sekretarica otkucala identičan izveštaj sa identičnim sadržajem kao vaš pisani izveštaj?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ona ga je prepisivala sa tog izvješća kojeg sam ja napisao dolje. Ne bi vam htio krivo reć. Postoji mogućnost da sam ga ja donio sa sobom, a postoji mogućnost da... da nam je vraćeno nazad. Ja vjerujem da sam ga ja donio sa sobom, jer po operativnoj zadaći na terenu, ja sam dužan na terenu podneti izvješće, ali sam isto tako dužan podneti izvješće zapovjedniku o angažmanu jedinice. Tako da sam uvjeren da sam... da... da sam vjerojatno i ja imao kopiju tog izvješća kojeg sam pisao u Gračacu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, sekretarica je u osnovi kopirala ili gledala u vašu pisanu verziju i prekucala tu verziju. Je li tako?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ili je gledala, ili sam ga ja čitao, ne mogu vam sad točno reći, ali to je isti sadržaj istog izvješća.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Molim vas da sada pogledate gospodine Čeliću, treći deo vašeg razgovora iz 2005. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je traka 5276, strana 46. U elektronskoj verziji, to je strana 13.377.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi stekli da su i zapovednici grupa takođe pisali izveštaje, i vi ste u jednom odgovoru rekli: "Svakako da sam ih video, jer je sekretarica pisala sve te izveštaje i ja sam verovatno, kada sam čitao te izveštaje, video da pojedinci pišu taj paragraf i tu verziju bez tog dodatka. Nakon što sam to video, ne mogu da vam potvrdim da li su svi oni napisali to ili samo neki od njih. Ali posle toga, ja sam dodao taj paragraf." Dakle, na tom mestu, dok su izveštaji pisani, očigledno je došlo do upoređivanja tih izveštaja, vašeg sa izveštajima drugih zapovednika grupa... kako bi se osigurala istovetnost, je li tako?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je. Ja sam imao uvid u sva izvješća.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I u toj fazi je doneta odluka da se ubaci taj dodatni paagraf u te izveštaje, u vaš i izveštaje još četvorice zapovednika grupa... izvinite, tri izveštaja zapovednika grupa?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Za mene da, ali vjerujem da su oni to već imali napisano. Sigurno je neko od vođa grupa to imao napisano, i na osnovu toga smo pisali. Jer da nije imao, ja vjerujem da ga ja ne bi dodao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U vreme kad su ti izveštaji bili dostavljeni, da li ste vi razgovarali međusobno sa vođama grupa o tome zašto su vas prethodno na kraju operacije informisali da nije bilo intervencija, a da vi sada pišete potpuno drugačiji izveštaj o incidentu? Logično je da ste o tome razgovarali, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno. Temeljem ove zapovjedi, a i prije toga, zajedno sa zapovjednikom Turkaljem smo bili na samom području Grubora, i uvjerali smo se sami da se nešto dogodilo. Zapovjednik je temeljem te pismene zapovjedi tražio od nas da se očitujemo – što se to dogodilo. U tom dijelu ja nisam imao što reći, jer ja u tom trenutku znam da se nije ništa dogodilo, a... vođe grupa su mi tako podnijele izvješće, tako da i nisu o tome pričali. Tako da ja u tom trenutku zbilja nisam imao što reći. Imao sam samo ovaj... mogućnost reći da su mi prenijeli da se nije ništa dogodilo. Tad smo morali... ovaj, nakon toga sam pisao izvješće sa gospodinom Sačićem, ovaj, gdje sam naveo sve te činjenice što pišu u izvješću, i nakon toga su sve vođe grupa morale napisati da li se što dogodilo, što se to dogodilo i ko je šta znao. ali, napominjem, u onom prvom trenutku, ja osobno nisam znao da se bilo što dogodilo. Naprotiv, znao sam da je sve bilo u redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ja to ne dovodim u pitanje, gospodine Čeliću. Moja poenta je prvo, da li ste vi pitali vođe grupa u tom trenutku, pošto ste vi prvi napisali svoj izveštaj koji vam je diktirao gospodin Sačić. Da li ste ih vi pitali da li su oni izvestili nekog drugog o tome šta se dogodilo, gospodina Sačića ili druge, kada nisu vas? Da li su vam rekli da su razgovarali sa gospodinom Sačićem pre nego što ste vi s njim razgovarali 26. (avgusta)?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nitko mi nije rekao, i uvjeren sam da nitko nije s njim razgovarao. Sad, evo, to je moje mišljenje, a najbolje da pitate njega, ja to ne bi znao. Ali, ja sam uvjeren da tada, u tom trenutku niko nije s njim razgovarao o tome.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, vi koliko znate, kad vam je gospodin Sačić diktirao izveštaj, vođe grupa pre toga nisu razgovarale ili informisale ga o bilo kakvom incidentu u Gruborima?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. Već ste mu postavili to pitanje, gospođu Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mislim da nisam, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Svedok je već odgovorio na to pitanje. vi ga niste to pitali. U stvari, vi ste tražili od svedoka da uđe u raspravu s vama o tome šta je logično pod tim okolnostima - da ili ne. Na stranu što ste postavili sugestivno pitanje na koje očigledno odbrana nije reagovala, vi ste na to još dodali šta vi smatrate da bi bio logičan odgovor, a ja vas pozivam da se uzdržite od toga. Zatim je svedok rekao da je njegovo mišljenje da niko nije razgovarao sa gospodinom Sačićem kada mu je gospodin Sačić diktirao izveštaj, i to treba shvatiti na način da ovaj svedok svakako nije imao saznanja da je on razgovarao, jer u suprotnom ne bi mogao da iznese stakvo mišljenje kao potpuno istinito. Dakle, u tom smislu je gospodin Mikuličić delimično u pravu – da je to svedok već izrekao u svom odgovoru...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući...

SUDIJA ORIE: *(preklapanje govornika)*... u svom prethodnom odgovoru, odgovorio je na vaše pitanje. Molim vas nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P572?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, dok se dokument ne pojavi, jedan od vođe grupa, gospodin Balunović je vaš blizak prijatelj, zar ne? Radi se o bliskom prijateljstvu. To ste rekli u vašem iskazu, pa vam ja zbog toga to govorim.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja bih samo zamolio da ponovite prezime.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Znae za vođu grupe Balunovića, Daću vam tačno ime

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Vi vjerovatno mislite na Balunović. Vjerovatno mislite na Balunović?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Izvinjavam se ako sam nepravilno izgovorila. Da. On je osoba o kojoj govorim, jedan od vođa grupa jedinice *Lučko*. Dakle, da li ste vi bili bliski prijatelji?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li ste kao takav prijatelj u mogućnosti da prepoznate njegov potpis?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Naravno, bio mi je podređeni i otprilike znam kako se potpisuje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi ste u stvari svedočili da ste videli izveštaje vođa grupa. Da li možete da identifikujete dokument na ekranu? Da li ste videli taj dokument?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, ako možemo da predemo na sledeću stranicu, kako bi gospodin Čelić mogao da vidi... da vidi ko je to napisao.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem da je to njegov potpis. Nekad piše puno ime i prezime, nekad skraćeno, ali otprilike, to bi bio njegov potpis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada ste videli ovaj izveštaj, da li ste ga pitali zbog čega je napisao ovakav izveštaj kad je u svom prvom izveštaju koji je vama poslao o tom incidentu rekao da se ništa nije dogodilo? Ili, da li ste vi njega pitali o okolnostima pod kojima je podneo taj izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tada, u tom trenutku kad je pisao izvješće, ovaj... po samom pravcu, ja znam da je bio... da je on bio lijevo krilo, i... kako je bio lijevo krilo... s obzirom dolje zajedno gdje je... gdje se incident dogodio... ovaj, bio sam uvjeren da ni on ništa ne zna. Jer, dva tri dana nakon samog događaja smo i ja i on osobno morali doć u Gračac i uvjerit se da se nešto dogodilo. Znači, samim odlaskom na sam teren, on... on ni tada nije znao što se dogodilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ne govorim o...

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: I samo po tome...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ne. Ne govorim o tome da li je znao ili nije znao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, ako možemo da se vratimo na stranicu broj 1.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U ovom izveštaju, postoji... ovo je izveštaj o oružanom sukobu. Moje pitanje za vas je: Ono što je gospodin Balunović vama rekao na kraju operacije jeste da nije bilo nikakve intervencije i da nije bilo nikakvog otpora. Međutim, ovaj izveštaj govori o oružanom sukobu. Dakle, da Hvala časni Sude. iste ga pitali zbog čega to nije prethodno rekao, ako je bilo oružanog sukoba ili zbog čega sada piše različit izveštaj? Da li ste ikad s njim o tome razgovarali?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Upravo sam vam to htio reći. Znači, prije pisanja ovog izvješća, zajedno sa gospodinom Balunovićem sam bio dužan doći u Gračac na samo

mjesto Grubori, znači u samo mjesto. U samom tom dolasku on ni tada nije znao da se bilo što dogodilo. Znači, tad, u tom trenutku, on je isto bio uvjerenja da se nije ništa dogodilo. Ali nakon toga, kad smo došli dolje, kad smo vidjeli... ovaj, da se ipak nešto dogodilo, nakon toga pišemo ovo izvješće, i nakon toga Branko Balunović piše isto izvješće da se nešto dogodilo. I vjerujem da je onaj njegov iskaz, znači koji je bio neposredno nakon same akcije, nakon završetka akcije bio istinit i da nije znao što se dogodilo, jer mi je tako rekao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, kada kažete da ste vi tamo otišli i da ste videli da se nešto dogodilo, vi u stvari govorite o vašoj poseti Gruborima sa gospodinom Balunovićem i gospodinom Turkaljem, zar ne? Tada ste videli tri tela i videli ste da neke kuće gore, vi ste o tome govorili, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tako je. Ali to vam je odgovor na... na vaše pitanje – zašto mi Branko Balunović nije rekao da se nešto dogodilo. Neposredno nakon akcije, znači mi smo se vratili u Zagreb nakon akcije, iz Zagreba ponovo idemo dolje i razgovaramo o tome. I u tom razgovoru mi on i dalje govori da se ništa nije dogodilo. Znači, tada on isto ništa ne zna... ništa ne zna, do trenutka dok ne dolazimo dolje. To sam vam htio reći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, vi kažete da nakon što ste videli Grubore i tri tela... rekli ste u vašem iskazu da ste videli samo tri tela i... nakon što ste videli spaljene kuće, da ste tad shvatili da se nešto dogodilo, i vi ste se vratili u Zagreb, nakon čega je ovaj izveštaj sačinjen. To je vaše svedočenje. Da li je tako?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Samo ću pojasnit oko izvješća. Jedino sam ja pisao izvješće prije, vjerujem drugi dan, 26. (avgusta), u samom Gračacu, ono što smo pričali prije – da se nešto dogodilo. I tad sam vjerovao da se stvarno nešto dogodilo, a ovo sam prvi put vidio, znači osobno sam vidio... ovaj, mrtva tijela i vidio sam ovaj... što se dogodilo. Ali izvješće je već pisano prije nego što sam to vidio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, u zapisnik je ušlo 22. (avgust)...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se. Samo kako bi bilo ispravno, u transkriptu piše da je drugi dan bio 22. (avgust), a to očigledno svedok nije rekao. Radi se o 26. (avgustu).

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je ono što sam pokušala da kažem, da. Reč je o 26., gospodine predsjedavajući. To nije sporno.

SUDIJA ORIE: To nije sporno. Gospođo Mahindaratne, primetio sam da ste nekoliko puta postavili pitanje svedoku, što je očigledno neki problem u komunikaciji. Gospodine Čeliću, ono što gospođa Mahindaratne želi od vas da čuje je sledeće: vi ste prvo obavješteni da se ništa nije dogodilo. Rekli ste nam da je gospodin Balunović tako izvestio i da ste vi sigurni da je to ono što je on video tog dana. Gospođa Mahindaratne bi sada želela da sazna, koliko sam ja to razumeo, jeste da li ste vi ikada razgovarali sa gospodinom Balunovićem, vašim dobrim prijateljem, šta se to dogodilo pa je u kasnijoj fazi on napisao i potpisao izveštaj koji se sasvim razlikuje od

izveštaja koji je vama dostavio i za koji verujete da je bio onakav kako je i on video tada? Da li ste ikad s njim razgovarali o novom izvještaju u kojem se nalaze ne samo informacije različite od onih u prvom izvještaju, već i pruža raznovrsne detalje, koje je teško dati na osnovu onoga što je očigledno gospodin Balunović video tog dana. Da li ste ikad s njim o tome razgovarali?

SVEDOK ĆELIĆ: Jesam. I evo, ja ću... ovaj, stvarno ću vam pokušat biti što jasniji. On je... razgovarali smo o tome, onog dana kad je on zapravo... kad smo dobili zapovjed da se javimo dolje, da vidimo što se dogodilo. Na samom tom putu prema Gruborima, prema Gračacu, on je i tad bio uvjerenja da se ništa nije dogodilo, kako je meni podnio usmeni izvještaj. Znači, nakon same akcije. Znači, i tog trenutka je on znao da se nije ništa dogodilo. Evo to sam... to sam pokušao reći.

SUDIJA ORIE: Da. Ali je on kasnije napisao izvještaj u kojem piše da ne samo da se nešto dogodilo, za šta ste vi uvereni da on to nije video, već se daju i dodatne pojedinosti o tom pitanju, navodi stvari koje, po vašem svedočenju, on nije lično video. Dakle, da li ste vi kasnije s njim razgovarali o tome zbog čega je napisao i potpisao izvještaj za koji vi smatrate da se nije zasnivao na onom što je on lično tog dana video?

SVEDOK ĆELIĆ: Pitali ste me da li smo dobri prijatelji. Dobri smo prijatelji i ja sam mu stvarno vjerovao kad je rekao da se ništa nije dogodilo. I vjerujem da je ovo njegovo izvješće proizašlo iz mog izvješća, što se tiče detalja. Jer, ni on nije znao za imena, ni za godine, niti sam ja za to znao. Znači, ja sam pisao ono što je bilo diktirano, tako da sam uvjeren da je ovo izvješće njegovo... djelomično proizašlo iz izvješća kojeg sam ja imao, odnosno kojeg sam ja trebao napisat. A uvjerenja sam da... da on bez obzira na izvješće nije znao što se dogodilo, odnosno tako je meni prenio, ali...

SUDIJA ORIE: Da li znate, da li je izvještaj koji je vama bio diktiran ikad bilo dostavljeno gospodinu Balunoviću? Da li vam je on to rekao, ili ste vi to videli?

SVEDOK ĆELIĆ: Morao ga je vidjeti, jer uvjeren sam, ne uvjeren, nego sam siguran da sam ja to izvješće imao kod sebe kad smo trebali svi pisati izvješće i ja i četvorica vođa grupa. Tad sam to izvješće trebao imat kod sebe, jer je... jer je ono identično... tipkanj verziji, a ja sam... to sam izvješće pisao rukom. Znači, u Gračacu ga nisam tipkao, nego je... i nije ga imao ko tipkat, pisano je ruku. A obzirom da je identično, to izvješće je pisala tajnica u Zagrebu. Znači, neosporno je da je on mogao vidjeti to moje izvješće i da ga je vidio.

SUDIJA ORIE: Dakle, to je zaključak - morao ga je videti jer mu detalji nisu bili poznati. Ali, da li ste vi videli da je njemu dat taj izvještaj, na stranu zaključak da ga je morao videti, da li ste vi to videli da mu je predat izvještaj, da li na ruke ili na bilo koji način?

SVEDOK ĆELIĆ: Ne mogu reć izravno, ali mogu reć sljedeće: znači, na tom sastanku smo bili pozvani svi. Govorim o sastanku sa zapovjednikom Turkaljem. I obzirom da smo se zapovjednik Turkalj, ja i gospodin Balunović vratili sa mjesta događaja, tad je zatraženo po pismenoj zapovjedi da svi pišemo izvješće. U tom trenutku vjerujem i da je gospodin Turkalj imao to moje

izvješće kod sebe. I vjerojatno sam ga i ja imao kod sebe. I u tom trenutku ga je Branko Balunović mogao vidjeti, mogao je doć do njega i mogao je izvuć podatke. Da li ga je njemu neko konkretno dao, ovaj... da li Turkalj, da li ja, da li tajnica, ali izvješće je bilo kod tajnice i bilo je dostupno. Nije bilo nigdje u arhivi stavljeno da se ne može doć do njega. Da li mu je neko baš uručio u ruke: možda sam ja, možda tajnica, možda zapovjednik? To... to vam ne bi znao točno reći. Ali nesporno je da je u... da je u tom trenutku tog dana mogao doć do tog dokumenta bilo ko od njih, jer tad nije bilo... apsolutno nismo ništa skrivali. Izvješće je bilo na stolu dostupno svima.

SUDIJA ORIE: A sada moje poslednje pitanje o ovoj temi: kad ste vi bili u Zagrebu, kasnije, kako ste rekli, kada je sekretarica kucala izveštaje, da li sa sigurnošću možete da isključite mogućnost da su izveštaji bili unapred pripremljeni i otkucani, ili ste vi sigurni da je sekretarica otkucala izveštaje koja su tada na licu mesta sastavljena od lica koja su morala da podnesu te izveštaje? Dakle, da li su ti izveštaji se već tamo nalazili? Da li možete da isključite tu mogućnost ili to niste u stanju?

SVEDOK ĆELIĆ: Pa, vjerujem da nisu bila unaprijed otipkana i sastavljena. 99 posto bi mogao reći da isključujem tu mogućnost, jer... do podataka sa mog izvješća tajnica nije mogla doć... dok nije vidjela moje izvješće, odnosno, dok ga ja nisam donio. Da li je ono faksom poslano u Zagreb zapovjedniku, ja to ne znam. To bi trebali pitat njega, ovaj... ali uvjeren sam da niko nije imao podatke dok to moje izvješće nije došlo u Zagreb.

SUDIJA ORIE: Hvala. Molim vas nastavite, gospodo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, da li se sećate kad ste napisali izveštaj? Napisan je u Zagrebu. Da li se to dogodilo istog dana kad je gospodin Turkalj izdao naređenje, a to je bilo 1. septembra, ili je to bilo nešto kasnije?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ne bi vam htio dat krivi podatak, ali... ako je zapovjed pisana 1. rujna, to je moguće da je bilo 1. rujna, ili eventualno drugi dan, ovisno gdje su ljudi bili. S obzirom da su ljudi bili na terenu, nakon terena su bili ili na slobodnim danima ili negdje. Ako je on dobio izvješće 1. devetog, postoji mogućnost da nisu sve vođe grupa bile toga dana na sastanku. Po primitku zapovjedi, on nas je sve pozvao, ovaj... ali, kažem, postoji mogućnost da je to bio drugi dan, jer su na sastanku bili prisutni svi. ali možda je najbolje da pitate njega, ne bi... ne bi vam htio krivo reći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li vi znate ako... čiji izveštaj je prvo bio otkucan? Da li je to bio vaš izveštaj koji je sekretarica prvo otkucala, pre izveštaja vođa grupa? Da li znate to?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja sam uvjeren da... da je to bilo moje izvješće.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Objasnili ste zbog čega ste stavili raniji datum u izveštaj, jer rekli ste da ste vi samo sledili ono što je pisalo u vašem svojeručno pisanom izveštaju. Gospodin Balunović je takođe stavio raniji datum - 25. avgust. da li vi znate, da li je

neko dao instrukcije vođama grupa da stave te ranije datume u svoje izvještaje? Gospodine Čeliću, da li prevod i dalje traje? Ne odgovarate na moje pitanje?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da. Slušam prevoditeljicu. Što se tiče datuma, niko nije posebno rekao koji datum da se napiše. Ovaj... sad, da li je to greška ili ne, s obzirom da je događaj bio 25.... dužnost je bila podneti izvješće istog dana – stavljali smo isti datum. Možda je pravilno, s obzirom na zapovjed zapovjednika od 1. devetog da smo pisali 1. devetog, ali nismo tu pridavali posebnu pažnju niti nam je ko posebno rekao, odnosno zapovjednik – da stavimo stari datum. Nije, nije... nije se oko toga vodila briga, niti je ko to posebno gledao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P573?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, na ekranu ćete videti identičan izvještaj izvještaju gospodina Balunovića koji smo upravo videli uz jedan dodatni paragraf, kao i u vašem izvještaju, gde se kaže da je jedinici preneto da deluje u skladu sa Međunarodnim humanitarnim pravom. Mislim da je to na poslednjoj... da, paragraf pre poslednjeg, pre navođenja liste s imenima. Igleda da je i gospodin Balunović podneo drugi izvještaj sa tim dodatnim paragrafom. Ja sada neću prelaziti preko svih izvještaja vođa grupa, i mi smo ponudili u spis po dva izvještaja trojice vođa grupa – jedan je bez dodatnog paragrafa, a drugi je s paragrafom. dakle, da li je postojala neka vrsta saglasnosti u to vreme da se taj paragraf unese?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Dok su vođe grupa pisali izvješća, znači... svako je imao svoju kancelariju i svako je pisao u svojoj kancelariji. Kad smo to ovaj, predali tajnici da tipka, ovaj... jednostavno, može se vidjeti da su se izvješća usklađivala u tim pojedinim dijelovima. Znači, neko je nešto napisao, neko nije, a konkretno kad se... kad pričamo o ovom odlomku što je u mom izvješću... bilo je dobro da to stoji u izvješću jer je to zapravo bila istina. To je prenešeno svim djelatnicima na... na... samom početku akcije – da se radi o civilima, da tu ima civila, i tako dalje. Znači, to je jedan propust u izvješću koji se nije... nije naveo, a... sadržaj je istinit. I vjerujem da su se tada izvješća usklađivala... ovaj, kod tajnice: neko je nešto napisao, neko nije i... i... i pregledom izvješća sa vidilo ovaj... da... da nisu sva ista, i onda su se stavljali ti odlomci.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete drugu stranicu?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Moje je prvo pitanje: da li ste vi takođe videli u Zagrebu i drugi izvještaj gospodina Balunovića?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: I prvo i drugo – to se sve pisalo isti dan. Ja sam uvjeren da se to pisalo tog istog dana.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: ako pogledamo potpis, vidimo da se on razlikuje od prethodnog. Da li znate da li je gospodin Balunović koristio ovaj otpis, ili se neko drugi umesto njega potpisao?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja sam uvjeren da je ovo njegov potpis, ali najbolje bi bilo da pitate njega, ovaj... da se izvještači potpis, ali evo - ja sam uvjeren da je on to potpisao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ja vas ovo pitam jer ste vi prepoznali njegov prethodni potpis koji se razlikuje od ovog. Dva puta je potpuno različito potpisano, a vi ste rekli da je to sigurno njegov potpis. Zbog toga sam vas to pitala, gospodine Čeliću.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Obzirom da je on meni bio podređeni, u tom trenutku sam ja bio pomoćnik zapovjednika. On je bio instruktor za specijalističku obuku. I prilikom svake obuke, prilikom svake zadaće, on je bio dužan meni podnositi izvješća, tako da ja imam dosta njegovih izvješća, i znam da se potpi... nekad se potpisivao punim imenom i prezimenom, nekad se potpisivao samo ovako. Tako da sam uvjeren da je i ovo i ono izvješće njegov... njegov potpis. Ali, evo ponavljam – možda je najbolje da... da se to izvješ... izvještači i da on da svoje mišljenje o tome.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P568?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, dok čekamo taj dokument, da li ste vi videli izveštaje druge dvojice vođe grupa, gospodina Žinića i gospodina Krajine?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam, vidio sam sva izvješća.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li znate da su i oni takođe u svom drugom izveštaju dodali taj paragraf? Da li ste videli njihove druge izveštaje?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste pitali gospodina Žinića, zbog istinitosti izveštaja, zbog čega je ranije poslao različiti izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Evo ponoviću znači sa onog sadtanka, što sam rekao ovaj, u tom trenutku... isto tako ni on nije kao i gospodin Balunović, nije znao da se bilo šta dogodilo, ali temeljem mog izvješća su oni pisali ova druga izvješća – jer se svako trebao očitovati, jer je bilo vidljivo da se nešto dogodilo, ali ja sam uvjeren da... da ni on tad nije znao što se dogodilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li to isto važi i za gospodina Krajinu, vođu grupe? Mogu i taj izveštaj da vam pokažem.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da...

SUDIJA ORIE: Molim vas da prvo svedok odgovori na pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Samo sam želela da mu pokažem dokument.

SUDIJA ORIE: Pa...

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Što se tiče Branka Balunovića i Stjepana Žinića, po mojoj zapovjedi, oni su imali znači lijevo krilo... pretresa, tako da sam uvjeren da oni nisu imali mogućnost... s obzirom da se Grubori nalaze na... sredini, odnosno desnoj strani... vjerujem da nisu imali mogućnost ni bit na toj poziciji i zato vjerujem u ono što su oni rekli. Znači, na desnoj strani su bili dvojica vođa grupe. Jedan od tih vođa grupe je bio gospodin Krajine. Sad, da li je on šta vidio, da li nije, to vam stvarno ne bi znao reći, jer mi je i on isto tako rekao da se nije ništa dogodilo, a u izvješću se navodi drugačije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P570?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste razgovarali u Zagrebu sa gospodinom Krajinom u vreme kada ste pisali te izveštaje?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Na tom sastanku smo razgovarali svi, i... u razgovoru gospodin Krajina isto nije znao da se bilo što dogodilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Možete li da nam kažete, da li ste pitali, ili da li znate na čemu se zasniva izveštaj gospodina Krajine koji sada vidimo na ekranu? Izvinjavam se. Pre toga još jedno pitanje: da li ste videli u Zagrebu ovaj izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam. To je izvješće od gospodina Krajine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste ga pitali zbog čega sada u izveštaju iznosi ovu verziju događaja, ili je i za njega isto važno da je sledio vaš izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: mislim da bi najbolje bilo da to pitate njega, ali ja ću ovaj pokušat objasniti sa... sa svoje točke. On je također imao desni pravac, i to se dogodilo na njegovom pravcu. On također izjavljuje znači na... na početnoj poziciji da se nije ništa dogodilo. I s obzirom da je bilo... da je to neosporno da je bilo na njegovom pravcu, on podnosi izvješće da se nešto dogodilo, jer smo se u to uvjerali svi. Da li je on vidio da se nešto dogodilo, da li su to... bili djelatnici iz njegove grupe, ja to ne bi znao, ali... sam događaj se zbilo na njegovom pravcu, i vjerujem da je on zbog toga pisao takvo izvješće.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A na osnovu vašeg iskustva, u slučaju da je bilo oružanog otpora na tom području, da li postoji bilo koji razlog zbog čega neko od vođa grupa vama ne bi poslao izveštaj sa tim činjenicama? Da li vidite bilo koji razlog za to?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Naprotiv. Bili bi dužni izvjestiti da na najbolji mogući način ovaj... rešimo situaciju koja je na terenu. Znači, bili su apsolutno dužni izvjestiti bilo šta da se događa na terenu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I dok ste vi čekali te jedinice, da li ste čuli neku buku ili zvuk ili neku naznaku koja bi vas navela da pomislite da je u stvari došlo do oružanog otpora ili da se događa neka vrsta sukoba u području: eksplozije, pucnjava, i tako dalje?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Kad bi znao... sav događaj stavit u kontekst vremena, onda bi vam mogo puno točnije dat odgovor, ali... sa same početne pozicije... ja sam u iskazu dao... znači, da sam krenio i da sam se vratio nazad, jer sam naišao na civile... i zajedno sa... zapovjednikom Janićem sam sio... svako u svoj auto i otišli smo na završnu poziciju koja je dosta kilometara udaljena od ove pozicije. Između samog mjesta...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, to već znamo. Ja sam vas pitala da li ste nešto čuli? Samo sam vas to pitala. Da li je bilo neke naznake dok ste čekali na početnoj ili na krajnjoj poziciji da je u toku bila neka vrsta oružanog konflikta u području? Govorim tu o eksplozijama, pucnjevima. Da li ste bilo šta čuli?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Eksplozije ne, a tu i tamo... pucanje iz puške se čulo, ali same eksplozije ne. Ali htio sam objasniti, znači... ako je došlo do eksplozije, obzirom da se radi o brdu koje je prilično visoko, a ja sam se možda tad u tom trenutku nalazio s druge strane brda, postoji mogućnost da se eksplozija ne čuje. ali, cijelo vrijeme dok sam ja bio tamo, eksplozije nisam čuo, ali pucanj iz puške, da li pištolja se čuo. Ali to... taj pucanj se nije odnosio na... na bilo kakav borbeni sukob, na... na otvorenu vatru, nego je tu i tamo bio pucanj, da li zbog linije ravnjanja, da li zbog ne znam čega. Osobno sam ja isto ispalio... ovaj, metak iz puške, da bi naveo vozača da dođe na moju poziciju. Znači, tu i tamo se moglo čuti, ali da je bilo nekog otvorenog sukoba većih razmjera, da su se čule eksplozije, to se nije čulo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ti pucnji iz puške, povremeni pucnji, da li je to bilo u kontekstu koji vas nije upozoravao da je u pitanju neka vrsta borbenog okršaja, i da li ste znali o kakvoj vrsti puščane vatre je reč?

SUDIJA ORIE: Izvinite, gospođo Mahindaratne, ali zar na to pitanje nije odgovoreno prethodnim odgovorom?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsjedavajući, krenuću dalje.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vi ste izjavili da su trojica vođa grupa, od njih četvorice, podneli izveštaje, ali da je četvrti vođa grupe, gospodin Drljo, izvinjavam se ukoliko nisam pravilno izgovorila njegovo prezime, odbio da podnese izveštaj. Ako sada možemo da pogledamo vašu izjavu iz 2002. godine, to je treći deo vaše izjave iz 2002. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: to je 11 stranica, a u elektronskoj verziji je stranica broj 13.775.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: sada ću pročitati pitanje koje vam je postavljeno: "Samo želim da ovo razjasnimo. Nakon što je od trojice ljudi zatraženo da dostave izveštaje, vaš četvrti... u stvari, od četvorice vođa grupa, i Franjo Drljo je odbio, koga ste vi obavestili o tome da on nije podneo izveštaj?" Vi ste odgovorili: "Svima, kao i svom

zapovedniku. To sam rekao svom komandiru, gospodinu Turkalju, a on je obavestio gospodu Markača i Sačića. Tako da su oni znali za to.” Sledeće pitanje je bilo:”A da li ste vi bili prisutni kad je on u stvari... da li ste videli da on to govori Markaču i Sačiću?” Vi odgovarate:”mislim da su znali to, i ponovo, verujem da su ga pozvali onog dana kada sam pisao izveštaj. Verujem, iako ponavljam da ne znam ko je bio prisutan na sastanku, ali verujem da su znali. Oni su pozvali Franja Drlju i razgovarali su s njim, jer ja sam tog dana morao da napišem izveštaj, dok su drugi to morali da učine kasnije.” Prvo, rekli ste da je Franjo Drljo bio pozvan onog dana kada ste morali da pišete svoj izveštaj. O kom vi danu govorite. Jer vi ste izveštaje pisali dva dana – 26. avgusta kada vam je diktirao gospodin Sačić i onda kasnije, na osnovu naredbe gospodina Turkalja. Kada je bio pozvan gospodin Drljo?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Gospodin Drljo je pozvan kad smo mi svi bili u Zagrebu i kad smo u Zagrebu pisali izvješće. A moje prvo izvješće, znači 26... 26. – og, bio sam prisutan samo ja i gospodin Sačić. Tad nije bilo nikog od djelatnika, i vjerujem da je tada jedinica već bila na putu prema Zagrebu. A temeljem pismene zapovjedi koju je izdao gospodin Turkalj tada, znači tada, na tom sastanku na kom smo bili prisutni svi, i ja i četvorica vođa grupa, i tada je rečeno svima da moraju podnijet izvješće, znači u Zagrebu. I vjerujem da je to bilo 1. devetog, ali ne bi vam htio dat krivi podatak.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi kažete da verujete da je gospodin Turkalj obavestio gospodu Markača i Sačića o tome da gospodin Drljo nije podneo izveštaj. na čemu je zasnovan taj vaš odgovor? Zbog čega smatrate da je gospodin Turkalj telefonirao gospodi Markaču i Sačiću? Da li vi to znate kao činjenicu, da li ste bili tamo, ili vas je gospodin Turkalj informisao o tom?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Na tom sastanku gospodin Turkalj, znači tadašnji zapovjednik je čitao pismenu... pismenu zapovjed što je... što je ovaj, dobio, odnosno nama izdao pismenu zapovjed, i on je temeljem te pismene zapovjedi bio dužan dostaviti izvješća i odgovor, tako da sam uvjeren da... da je morao on napisati nešto u tom svom izvješću koji je morao dostaviti u sektor. On je... on je... njegova je obaveza bila informirati sektor, dostaviti sva naša izvješća. Ako neko nije, znači morao je napisati zašto to nije napravio. To mu je bila obaveza. I iz tog sam uvjeren da je on... morao informirati sektor.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A kad kažete da su ”oni pozvali” – rekli ste da je Franju Drlju neko pozvao: ”Oni su pozvali Franju Drlju i razgovarali s njim.” Na koga mislite kada kažete ”oni”?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran da li ga je neko pozvao ili nije. ali vjerovatno, ako ga je neko trebao pozvati, to je trebao biti komandir. Ne mogu reći. Pogrešio bih ako bi rekao da je to bio gospodin Sačić ili gospodin Markač. Verujem da bi to bilo pogrešno. Zaista ne znam. Ono što ja znam su činjenice. Tog dana, njega je pozvao gospodin Turkalj, kao i sve nas ostale, i tad je on za to saznao. Da li je neko o tome s njim pričao mimo zapovjednika, ja vam to stvarno ne bi znao reći. Mogu pretpostaviti, ali nisam siguran. Jednostavno, ne bi znao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P625?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, u međuvremenu, molim vas pogledajte drugi deo vašeg razgovora iz 2002. godine, stranice 30 i 31. U stvari, u vašoj BHS verziji, to su stranice 28 i 29.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U elektronskoj verziji, to je stranica broj 13.800.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vas su pitali o naoružanju koje je imala vaša jedinica tokom *operacije Oluja – Obruč 25. i 26.* (avgusta), i vi ste rekli sledeće: "Imali smo oružje kratkih cevi koje vi zovete pištoljima kao i oružja dugih cevi. A oružja dugih cevi su bile različite vrste pušaka."

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo li dobiti nešto više detalja vezano za ovaj dokument? Mislim na pitanje ko je izdao ovaj dokument, kada je on nastao. Mi nemamo o tom nikakve indikacije kada se radi o ovom dokumentu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: (*preklapanje govornika*)... to je...

SUDIJA ORIE: Mislim da u ovom trenutku gospođa Mahindaratne samo citira transkript razgovora ovog svedoka, a svakako da očekujemo da ona posle toga postavi i pitanje. Gospođu Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Citirala sam transkript vašeg razgovora. Vi ste onda opisali oružje koje je imala vaša jedinica, i vi ste rekli: "Automatske puške iz bivše JNA." A postavljeno vam je pitanje: "Da li ste imali bilo kakav vid artiljerijske podrške ili nešto slično?" – "Ne." – "Da li ste imali neko oružje za lansiranje granata?" – "Ne, nismo. Mi za takvu vrstu operacija to nismo imali." – "Dakle, jedino naoružanje koje su vaši ljudi imali bilo je ručno naoružanje: pištolji, revolveri i puške, a rekli ste ručne granate?" – "Ponavljam, ne mogu tačno reći ko je imao koju vrstu naoružanja, na primer, neko je mogao imati snajpersku pušku, ali kada je reč o teškoj artiljeriji, kao što su minobacači, to nismo imali." Pre nego što pređemo na dokument, želim da vam pokažem još jedan deo i da vam postavim pitanje, gospodine Čeliću. ako možete da pogledate vaš razgovor iz 2005. godine, drugi deo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je traka 5275, stranice 14 i 15. U elektronskoj verziji, to je stranica broj 13.523.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Postavljeno vam je pitanje: "Gospodine Čeliću, rekli ste da ste komunicirali preko *motorole*. Tog konkretnog dana, da li je bilo neophodno da važi ljudi ponesu, da kažemo, protiv-tenkovsko naoružanje sa sobom – oružje o

kojem smo ranije govorili?" I vi ste rekli: "Koliko ja znam, niko ga nije nosio." Moje je pitanje sada: Da li je postojala evidencija o naoružanju koje su pripadnici jedinice nosili sa sobom?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Što se tiče naoružanja djelatnika u jedinici, znači svako duži osobno, osnovno naoružanje. To... to je: dugo i kratko oružje, puška i pištolj. pitali ste za automatsko oružje. Znači, automatsko oružje, ima ih različitih. Od automatskog oružja koje je koristila bivša JNA, to su... to su njihove puške, znači: Ultimax, SAR, FAL, Heckler, sve je to evidentirano na osobnom kartonu djelatnika u jedinici. Kad se ide na teren, djelatnik može nosit, ako ima dvije ili tri puške, može nosit bilo koju od te tri puške. Znači, nije se... nije se posebno naglašavalo koju pušku mora imat. Znači, to je osnovno naoružanje. Postoji i specijalističko naoružanje. Znači, kako su djelatnici pripadali određenim grupama; spomenuli ste snajperiste. Znači, unutar jedinica gdje je bilo 100, 120 ljudi, bilo je 10 djelatnika koji su bili snajperisti. postojala je mogućnost, znači da na terenu djelatnik ne nosi automatsku pušku nego da nosi snajper, jer je to isto imao na zaduženju, to mu niko nije branio. Što se tiče... što se tiče protuoklopnog naoružanja...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: ...moje pitanje. Gospodine Čeliću, prvo pitanje je bilo: Da li je – i vi ste odgovorili na to - Da li je postojala evidencija svog naoružanja koje su pripadnici jedinice zadužili?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Što se tiče naoružanja, je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A naoružanje kao što je protiv-tenkovsko naoružanje, ručni bacači granata, takva vrsta naoružanja, kako se izdavalo to naoružanje? Da li se izdavalo pojedinačnim pripadnicima ili jedinici kao celini?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Isključivo... pojedinačno, ovaj... u jedinici. Znači, nisu... nisu od protuoklopnog naoružanja, kad govorite o bacačima, nisu vam mogli imat svi. Ali ću vam raz... razjasnit ću vam i taj dio. Znači, postoji protuoklopno naoružanje RPG, znači... koje nije za jednokratnu upotrebu, i ono je... takvo naoružanje je dužio djelatnik, i on ga je imao na kartonu – znalo se ko ga ima. Ali je također postojalo protuoklopno naoružanje poput *Zolje* koje je za jednokratnu upotrebu, i to se nije vodilo na... na karton, na osobni karton djelatnika, nego ako je bila nekakva akcija, ako je bila... ako je bila sigurnosna prosudba da će bit protuoklopne borbe, tada se, tada su djelatnici mogli uzimat i to naoružanje. Konkretno, mogli su uzimat *Zolje*, da li jednu da li dvije, nosit sa sobom na teren, u akciju, ali... ali to protuoklopno naoružanje se nije evidentiralo u njegovom osobnom kartonu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li ste vi imali bilo kakve informacije da je tokom *operacije Oluja-Obruč* 25. i 26. (avgusta) da ćete se naći u protivoklopnom okršaju?

Da li je bilo unapred takvih izveštaja pre operacije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: O samoj jačini ne mogu reć točno, ali... Znači, dobili smo informaciju da postoji eventualno na tom određenom području zaostale terorističke skupine, jer neposredno... neposredno u blizini tog terena su se... vodile borbe... ovaj, i znači postojala je mogućnost da... da tu neko, ovaj, ima i da se... da je neko ostao u tom dijelu. Kakve jačine su bile te terorističke skupine, ne bi mogao ovaj, točno reći. Ali s obzirom na konfiguraciju terena, naravno da se nije očekivalo da imamo... da su tu

nekakva... teška naoružanja ili nešto. Znači, očekivalo se da će biti ljudstvo, ovaj... ako je bilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A koliko je vama poznato, da li je to naoružanje koje ste nazvali Zolje ili protivtenkovsko naoružanje... već ste rekli da nije... ali da li su Zolje 25. i 26. nošene?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Prilikom svakog odlaska na teren, djelatnicima se izda zapovjest. Znači – što od... oružja da nose. Znači, apsolutno su znali da moraju nositi kratko i dugo oružje, ali svaki djelatnik... da li iz akcije prije, da li iz Oluje, da li... da li od prije je mogao kod sebe imati Zolju, koja nije bila na zaduženju, i niko mu nije branio da je nosi, i on je osobno mogao nositi, ali se nije naglasilo da se nosi... bilo kakvo protuoklopno naoružanje. s obzirom da su... da su ljudi bili... psiho-fizički spremni, njima nije bio problem nositi veći dio opreme. Da li je to neko nosio ili ne, ja vam to ne bi znao reći, ali nije se posebno reklo da se... da se to nosi. mišljenja sam i vjerujem da je vjero... da je vjerojatno od ljudi neko to... ovaj, i nosio. Jer, kod same taktike postupanja i ne samo za protuoklopnu borbu, ako ovaj... ako neprijatelj ima neko utvrđeno mjesto, ovaj, isto tako se može koristiti protuoklopni projektil. uvjeren sam da je neko sa sobom to imao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste videli da su pripadnici jedinice nosili Zolje, bilo 25. ili 26. (avgusta)?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ne bi vam htio krivo reći, ali s obzirom da je... na početnoj poziciji... da je linija bila dugačka i... prije samog odlaska... odlaska na teren, ljudi nisu uzimali oružje i dolazili do mene, nego su prije odlaska na teren došli do svog vozila, uzeli komple... kompletnu opremu i krenuli na teren. Ja osobno nisam vidio, ali postoji mogućnost. Ja osobno nisam vidio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, ne znam da li ste već odgovorili na ovo pitanje, ali da li su *Zolje* izdavane pojedincima ili jedinici kao celini?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ne pojedinačno. Prilikom prijašnjih akcija, Zolju je mogao uzeti bez problema ko je htio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, ukoliko bi Zolja bila izdata jedinici, to bi bilo negde evidentirano, je li tako?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa evo, reći ću vam primjer iz same *akcije Oluja*. Kad smo krenuli u samu *akciju Oluja*, drugi dan smo izašli na određenu komunikaciju gdje nam je bila i zadaća, ovaj... zauzet tu komunikaciju. Mi u trenutku, prije nego što dođemo do te određene pozicije, ne možemo znati da li ćemo imati vatreni kontakt, da li ćemo imati borbu i kol'ka će ona biti. Ljudi sa sobom nose određenu količinu streljiva, kol'ko god mogu više. Na toj poziciji, gdje sa sigurnošću mogu doći naša vozila, naša logistika, kako nam se donosi voda i hrana, isto tako se nosi municija. Postoji mogućnost da... da ljudi ispucavaju municiju, isto tako se donose i *Zolje*, znači u kombiju. Mogli smo imati municiju, mogli smo imati *Zolje*. ko je imao potrebu, ko je imao *Zolju*, ako je ispalio, ako je koristio, znači, mogao je uzeti – tu je mogao uzeti. Nije se posebno vodila evidencija oko toga.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću,, da li sada prepoznajete dokument koji je na ekranu pred vama?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne. Podaci su mi poznati, ali dokument nisam vidio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Zar vi niste morali da dostavite spiskove oružja gospodinu Janiću, koje je antiteroristička jedinica *Lučko* imala sa sobom 25. avgusta 1995. godine – tokom istrage koja je usledila posle ovih događaja u Gruborima?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sjećam ovaj... ovog dokumenta. Ne mogu sa sigurnošću reć da sam ga vidio. Mislim da smo morali dostaviti dokumente, ali evo, podaci su mi apsolutno ovaj, svi jasni, od imena, prezimena, ali... ne mogu vam sad tačno napamet reć. Ne znam da li... da li... Bego Stjepan duži: to, to i to, jel? Imena su mi poznata.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ja vas i nisam pitala za detalje. Samo sam pokušavala da saznam da li vam je poznat ovaj ceo dokument?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete sledećih nekoliko stranica?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, pogledajte ovaj dokument i recite nam da li vam je on poznat?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Evo, konkretno mogu reć za svoje ime i prezime. Apsolutno... apsolutno je sve tačno što piše u mom zaduženju. Znači, to je oružje koje sam ja dužio. E sad, naravno da ne mogu sa sigurnošću reć znači za druge djelatnike ovaj, ko je šta imao od svog naoružanja. Al' konkretno evo, kad se radi o meni i mom imenu, potvrđujem da su... da su podaci apsolutno tačni.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li se sećate da je i u jednom trenutku tokom 2003., 2004. ili 2005. godine gospodin Janić od vas tražio da dostavite spisak naoružanja sa detaljima o svakom pojedincu koji je učestvovao u operaciji 26. i 25. avgusta u području Plavno. da li se sećate da ste poslali spisak gospodinu Janiću?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa ne bi vam znao tačno odgovoriti. Mislim da smo, kad je istraga počela, mislim da... da su se tražili podaci, ovaj... a tko je što tačno nosio, ovaj... mislim da to nismo ni mogli znati. Ne mogu vam tačno to odgovoriti. Mislim da su se tražili podaci, znači od kompletne jedinice ko je šta dužio, a baš toga dana da li se... da li se tražio konkretan podatak ko je nosio koju pušku, e, to vam stvarno ne bi znao tačno reći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ne, ne. Pogrešno ste razumeli moje pitanje, gospodine Čeliću. Pitala sam vas da li je u nekoj fazi od vas tokom 2004. ili 2005. godine gospodin Janić tražio da napravite spisak pripadnika jedinice Lučko, oružja koje su zadužili, i tako dalje? Da li je gospodin Janić od vas tražio 2004. godine da napravite spisak pripadnika jedinice Lučko i oružja koje su oni imali? To je moje pitanje, a ne da li ste vi znali šta su oni zaista imali kod sebe 25. avgusta.

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam vas razumio upravo ovo za... za... za tu akciju. Ja vjerujem da, kad je počela istraga, da je tražio ovo izvješće, i da smo... da se to dostavilo. Al' evo, nisam 100 posto siguran. Vjerujem da je... za kompletnu jedinicu, ne za taj dan, nego znači na zaduženje što svi ljudi ovaj... što imaju sve na zaduženju. Ja vjerujem da je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu. Idemo dalje.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, gledam na sat.. Otprilike je vreme kada obično pravimo pauzu. Ne znam da li ste vi...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Ovo bi bio pogodan trenutak.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju, pravimo pauzu i nastavljamo sa radom u 12.45 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Dok čekamo da svedok uđe u sudnicu, već sam se raspitao kod strana u predmetu o rasporedu, ne zbog toga da bih izvršio pritisak, već kako bi znali da li sledeći svedok treba da bude dostupan. Gospođo Mahindaratne, možete li da nam date indikacije?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, verujem da će mi biti potrebna sva četiri časa, gospodine predsedavajući. Već sam tokom pauze dosta toga skratila, tako da postoji mogućnost da završim pre kraja današnjeg zasedanja. Ukoliko se to dogodi...

SUDIJA ORIE: U tom slučaju će odmah početi unakrsno ispitivanje svedoka.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da.

SUDIJA ORIE: Da li i druge strane mogu da mi daju ikakvu indikaciju?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Svakako da to zavisi od daljeg toka ispitivanja gospođe Mahindaratne, ali verujem da neću uzeti više od dva časa.

SUDIJA ORIE: Da. Ostali timovi Odbrane?

ADVOKAT CAYLEY: Ništa do sada za nas u ovom trenutku, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda, gospodin Mišetić?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ništa ni za nas, takođe, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. To znači da postoji realna mogućnost da završimo sutra negde do kraja druge sesije. To može da bude važna informacija za svedoka koji je sledeći na redu. Gospodo Mahindaratne, možete da nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine sekretare, možete li molim vas da prikazete dokument broj 1857?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vi ste rekli da vam je gospodin Turkalj nekoliko dana posle operacije naredio da odete u Grubore zajedno sa gospodinom Balunovićem. Gospodin Turkalj je takođe išao s vama. Zatim ste rekli da kada ste otišli u Grubore tom prilikom da ste videli tri tela i nekoliko spaljenih kuća, a niste mogli tačno da se setite kada ste otišli u Grubore. tokom tog razgovora, vama je pokazan ovaj dokument. Da li prepoznajete ovaj dokument? Radi se o izveštaju koji je gospodin Dondo poslao gospodinu Čermaku, i mislim da ste vi to videli tokom razgovora i da ste govorili o tome šta znate?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: To mi je pokazano u ispitivanju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: To je tačno. Moje pitanje je sledeće: U ovom izveštaju, gospodin Dondo javlja da je od 25 kuća, 20 kuća i mnogo poljoprivrednih objekata izgorelo, i da je pronađeno pet tela. Datum je 26. avgust. Dalje je zabeleženo da će ta tela biti odneta 27. avgusta. Vi ste rekli da kada ste otišli u Grubore, da ste videli tri tela, i ja samo pokušavam da otkrijem datum kada ste vi otišli u Grubore, gospodine Čeliću. Ako je tačno da su tela odneta 27. avgusta, obzirom na činjenicu da ste vi rekli da ste videli tela, da li može biti da ste vi posetili Grubore 27. avgusta? Da li možete to da potvrdite?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: S obzirom na ovo što ste vi rekli, apsolutno postoji mogućnost. Znači, 25.- og smo imali... pretres na tom terenu, 26.-og na drugom terenu; nakon drugog terena idemo za Zagreb. Postoji mogućnost da smo već 27.- mog dolje. Postoji mogućnost. Ja verujem da je tako.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Druga stvar koju želim da istaknem u ovom izveštaju je da je gospodin Dondo izvestio gospodina Čermaka da je od 25 kuća 20 kuća bilo zapaljeno. Vi ste rekl ida ste videli samo nekoliko kuća: Da li možete to da objasnite? Kako to da niste videli da su ostale kuće gore?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nisam rekao da gore, nego da su zapaljene. S obzirom da je konfiguracija tog zaseoka takva, znači to nije klasična ulica da je kuća do kuće. Sve je nekako razbacano... teren je blago brdovit. Znači, na tom putu, ovaj, koji sam ja prošao, vidio sam samo tu nekolicinu... Znači, nisam prošao kompletan teren, i nisam mogao sa te pozicije gdje sam ja prošao, nisam mogao vidjeti da su sve kuće zapaljene. Znači, tamo gdje sam prošao, vidio sam da... da to je. A ako su... ako je ... ja ne znam da ih je 20 zapaljeno, ako je – ja pored njih nisam prošao i nisam mogao to vidjeti.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada kažete *kompletan teren*, da li ste prošli celo selo Grubori, to je moje pitanje? Kada kažete *područje*, da li govorite o selu?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne, ne govorim o selu, ovaj, prošao sam par kuća. To je zaseok, bilo je kuća i sa lijeve i sa desne strane. Ja zapravo tačno ne znam gdje graniči

ovaj samo selo, odkud se smatra, gdje je to selo i koliko to selo kuća ima. Znači, samo onaj dio što sam ja prošao, to su vjerojatno Grubori, ali sam uvjeren da nisam prošao kroz cijelo selo, nego samo tamo gdje se to dogodilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, želela bih da ovaj dokument uđe u dokaze.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P764.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P764 se usvaja u spis. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, rekli ste da ste tog dana kad ste otišli u Grubore videli tri tela. Videli ste i gospodina Čermaka u Gruborima sa drugim ljudima, vi kažete – iz njegove kancelarije i ekipa HTV, i vi ste videli da gospodin Čermak daje intervju HTV ekipi. Takođe ste rekli da su vas obavestili pre nego što ste otišli u Grubore da će tamo biti istog dana i gospodin Čermak. Ko vam je dao tu informaciju?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem gospodin Turkalj.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li kste čuli šta je gospodin Čermak govorio TV ekipi? Da li stenešto čuli od tog intervjua?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nisam. Osobno prije toga sam poznao gospodina Čermaka, prišao sam mu, pozdravio sam ga, ovaj, ali točno što je govorio, ovaj, nisam točno čuo. Kad je bio intervju, nisam bio, ovaj, baš blizu tamo da sam čuo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste videli da gospodin Čermak obilazi selo, možda da prolazi u deo sela pored tih spaljenih kuća ili gde su se nalazili leševi?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Išli smo svi zajedno. To je bila jedna grupa ljudi, ne mogu vam točno reći koliko nas je bilo. Ovaj, tu je bio i gospodin Čermak, bio sam ja, bio je zapovjednik Turkalj, bili su ljudi iz osiguranja gospodina Čermaka. Ovaj, i zapravo smo taj dio ja pretpostavljam, prolazili zajedno – kad smo išli viditi što se to dogodilo. Ali ja sam neposredno ovaj, u toj grupi sam bio ne... neposredno zajedno sa svojim zapovjednikom.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dok ste tuda prolazili, da li ste čuli da bilo šta gospodin Čermak govori o incidentu u Gruborima sa gospodinom Turkaljem ili bilo kojom drugom osobom koja se tu nalazila u grupi, ili možda s vama?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Kroz taj zaseok ide mali prteni put, i nismo mogli svi biti na istom mjestu. Znači, išlo se jedan iza drugoga. To je bila možda kolona, ne znam, 7, 8, 10 metara, lagao bi vas. Možda se to i razvuklo i ovaj... evo ja se sjećam što se toga događaja tiče, sjećam se da sam cijelo vrijeme bio sa zapovjednikom Turkaljem i da smo

gledali što se dogodilo. Prolaz... pro... prolazili smo te kuće da vidimo... di su... di su leševi i di su te kuće.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi ste u vašem svedočenju rekli da ste videli i civile koji su razgovarali sa TV ekipom, a da verujete da su razgovarali i sa gospodinom Čermakom. Da li ste vi... moje je pitanje: da li ste videli civile da razgovaraju s njim ili niste sigurni po tom pitanju? Jer, vi ste rekli da "verujem da su razgovarali i sa gospodinom Čermakom." Vi ste tako rekli?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Evo, pokušat ću vam predočit činjenice koje ja znam. Znači to je, to je bio zaseok, to je bio prteni put. Vidili su se civili, dolazile su... ne bi vam znao reć koliko ih je bilo, ali bile su starije žene. Zapravo, one su pokazivale di se to dogodilo. Kako je bila ta kolona, ja stvarno ne bi znao reći ovaj... što su oni pričali sa TV ekipom, što sa gospodinom Čermakom, ali znam da su civili bili i da su nam civili pokazivali di su tijela, di su te kuće. Sigurno su bili.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Rekli ste da ste posle tog obilaska otišli u Knin, u prostorije gospodina Čermaka i da ste tamo ručali, i rekli ste da je takođe bio prisutan i gospodin Sačić. Da li ste vidjeli gospodina Sačića i gospodina Čermaka da međusobno razgovaraju?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: U samim... u samoj istrazi, znači nisam mogao točno odrediti vrijeme, da li smo u Knin išli prije ili poslije, pretpos... pretpostavljam da je to bilo poslije... Zajedno, znači tamo na sastanku bio sam ja, bio je gospodin Turkalj, bio je gospodin Čermak, bio je gospodin Sačić i razgovaralo se o tom događaju – svi, znači svi smo bili u jednoj prostoriji i razgovarali smo o tome.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Rekli ste da je to bila Čermakova kancelarija. Kako ste vi znali da je to Čermakova kancelarija?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, s obzirom da je tamo bila vojska, i s obzirom da znam da je Stožer Specijalne policije bio u Gračacu a ne u Kninu, Knin je bio bliže ovom mjestu nego sam Gračac i bilo je logično da se ide tamo i tamo je bila Vojska. Znam da niko nije bio od Specijalne policije i znam da je Stožer bio u... u Gračacu. Po tom sam ovaj bio uvjeren da je to bio ured od... od gospodina Čermaka. Ja se nadam da je to tako.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I kada ste rekli da ste razgovarali: vi, gospodin Turkalj, gospodin Čermak, gospodin Sačić, vi ste svi razgovarali o incidentu. Da li ste na tom sastanku razgovarali o činjenici da vas posle incidenta niko od vođa grupao tome nije obavestio? Da li ste o tome razgovarali na tom sastanku?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. Ja vjerujem... ovaj, zato što ja zapravo nisam imao što za reć, što se tiče samog događaja, što zna gospodin Sačić i gospodin Turkalj, takođe i gospodin Balunović. To gospodin Čermak nije mogao znati, ali... ovaj, ja sam tad izjavio da jednostavno nisam znao što se dogodilo, jer sam naprotiv znao da se ništa nije dogodilo i nisam mogao puno o tome pričati. Od mene se tražilo da... znači da... da kažem što se to dogodilo i ja sam rekao po onom što ja znam da se nije ništa dogodilo, dok je gospodin Sačić znao nešto više, i ovaj, po onom što je on rekao, tako sam ja i napisao. Al' u suštini, ja nisam znao za taj događaj.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Na sastanku je takođe bio i gospodin Balunović, zar ne?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem da je, jer cijelo vrijeme smo bili zajedno i ja vjerujem da je on bio. Gospodin Turkalj sigurno, ja sigurno, gospodin Sačić sigurno, i vjerujem da je bio i gospodin Balunović. Bilo je dosta ljudi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je bio gospodin Čermak? Govorite o sastanku u kancelariji gospodina Čermaka kada ste zajedno ručali?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je iko: gospodin Čermak, gospodin Sačić, gospodin Turkalj razgovarao sa gospodinom Balunovićem o tom incidentu, pošto je on bio vođa grupe koja je bila u tom području, ili da li je gospodin Balunović njima na tom sastanku rekao ono što je znao o tom incidentu?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa ja vjerujem da smo razgovarali svi i da se razgovaralo naravno i sa njim, ali, ovaj, isto tako bi ponovio – vjerujem da ni u tom trenutku on nije znao ovaj... da se nešto dogodilo, kao ni ja. Jer ja zapravo nisam mogao opisat taj događaj, mogao sam opisat samo da su mi vođe grupe rekly da se nije ništa dogodilo. To je sve što sam mogao reći, i vjerujem da je i on to mogao reći. Sad, da li je on nešto rekao više, zbilja ne bi znao. Možda je najbolje da vidite iz njegovog iskaza.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, izraz *ništa se nije dogodilo* smo već čuli mnogo, mnogo puta. Razumem da sada govorimo o ručku posle zajedničke posete Gruborima. Da li molim vaš možete u vašu liniju ispitivanja da uključite i nekoliko mogućih događaja: prvo je da li je bilo nekih borbenih aktivnosti. Naravno, svedok je već rekao o tome ono što je znao: o zapaljenim kućama u Gruborima i o tri mrtva civila koja su pronađena u Gruborima. Jer kada pročitam odgovor svedoka : “Mogao sam opisat samo da su mi vođe grupe rekly da se nije ništa dogodilo”. To se očigledno odnosi na izveštaj, a ne na ono što je svedok zaista znao nakon što je bio u Gruborima. Molio bih da uvek pravimo jasnu razliku između tih različitih elemenata, kao i razliku između onoga što je rečeno u određeno vreme, i onoga što moramo da pretpostavimo na osnovu svedočenja koje je dao svedok a što mu je svedok u to vreme bilo poznato. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, taj ručak u kancelariji gospodina Čermaka, bio je nakon što ste vi gospodin Turkalj i gospodin Balunović posetili Grubore kada ste videli leševe. Da li je to tačno?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem da je. U iskazu nisam mogao biti precizan što se tiče vremena. Imao sam sumnju da li je to bilo prije ili poslije posjeta Gruborima, nisam bio tad tačno... ovaj, se moglo precizirat da li je to bilo prije ili poslije, ali vjerujem da je to bilo poslije. Znači, da je prvo bio posjet, pa da smo poslije išli tamo, i ja vjerujem da je tako.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li se sećate da ste u Gruborima bili ujutro ili uveče? Kada ste videli leševe, da li je to bilo jutro?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Sve je bilo po danu. Znam da smo po zapovjedi toga dana, ako govorimo o 27., vjerujem da je 27. (avgust). Mi smo bili dužni bit u Gračacu u 7.00 ujutro. Znači, mi smo, ja i gospodin Balunović smo došli u Gračac u 7.00 ujutro. Pretpostavljam da smo iz Gračaca išli odma za Grubore, nakon toga u Knin. Vjerujem da je to tako. Ali cijelo vrijeme je bio dan. Znači, dan je bio od trenutka kad smo došli u Gračac, kad smo bili u Gruborima i kad smo bili u Kninu. Cijelo vrijeme je bio dan.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Koliko dugo traje vožnja od Gračaca do Grubora?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam. Možda sat, sat i po, zavisi ovaj... kad se skrene sa glavne ceste, tamo su sporedne ceste, treba se dosta polako voziti i – negdje možda oko sat vremena, sat i po.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, kada ste se okupili na ručku u kancelariji gospodina Čermaka tog dana, vi ste već tada pre toga videli leševe i spaljene kuće?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Kada sam bio u Gruborima, vidio sam tijela i kuće, ali evo, pokušat ću bit precizan. Mislim da vi to po drugim izvješćima možete točno precizirati – da li je to bilo prije ili poslije sastanka. Ja sam uvjeren da smo mi prvo otišli u Grubore, naravno, tamo smo vidjeli i tijela i kuće, da smo nakon togao otišli za Knin. Ja vjerujem da je tako, ali evo, ostavljam prostora da možda, da je možda ovaj... da smo možda prvo išli za Knin ili... ili... evo – ne mogu vam točno reći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi stalno ponavljate kada vam se postave određena pitanja : ”Mogao sam reći samo ono što sam znao, a to je da se ništa nije dogodilo.” Kada kažete da se ništa nije dogodilo, da li govorite o onom što vam je izvešteno na kraju operacije 25. (avgusta)? dal i o tome govorite? Jer vi ste u određenom trenutku saznali za ubijene civile i kuće u plamenu. Dakle, šta mislite pod tim *ništa se nije dogodilo*?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Od mene se tražilo da... da se očitujem na... na to što smo vidjeli, je l’ – i što ja znam o tome. Ja sam rekao da jedino znam, znači vođe grupe su bile dužne mene izvjestit o sukobu, o oružanom otporu, da je došlo do vatrenog kontakta, o bilo čemu. Znači, o bilo kakvom događaju koji se dogodio na terenu bili su me dužni momentalno izvjestit. Ako... ako nisu mogli stupit u vezu momentalno – na završnoj liniji. Moje informacije tada su bile da je sve prošlo u redu, da je... da se apsolutno na terenu ništa nije dogodilo, da nije došlo do oružanog sukoba, da nije došlo do vatrenog kontakta, znači da se ništa nije dogodilo. Nakon posjeta Grubora, nakon... vjerujem da je to bilo nakon odlaska u Knin... ovaj, ja sam trebao reć... ovaj, što znam o tome, jer moja jedinica je tu prošla, ja sam bio dužan znati što je tu... što se tu dogodilo. Međutim, ja sam ovaj tada isto rekao da zapravo ne znam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, kada kažete da se ništa nije dogodilo, vi govorite o izveštajima koje ste dobili od vođa grupa na kraju operacije, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tako je, radi se o u... usmenom izvješću. Znači, nije bilo izvješća – da razdvojimo samo pismeno i usmeno. U izvješću koje su vođe grupa podnijeli meni – usmeno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Na tom ručku, da li vas je gospodin Čermak pitao kako su civili ubijeni a kuće spaljene? Kako je to...

ADVOKAT CAYLEY: Časni Sude, ja ulažem prigovor jer se radi o pitanjima kojima se svedok navodi, i mislim da bi bilo znatno primerenije ako bi gospođa Mahindaratne pitala šta je gospodin Čermak rekao, a ne stavljati to pred svedoka na ovaj način.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući, preformulišaću. Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Izvolite uradite tako.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, da li se sećate šta vas je gospodin Čermak pitao o ovom incidentu? Da li vas je bilošta pitao?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, kako je tekao razgovor, najviše znači u ovom našem dijelu je razgovarao gospodin Sačić koji je bio i po funkciji ovaj... najviše rangiran. A... konkretno, ovaj... ne mogu tvrditi da me je gospodin Čermak pitao da li se dogodilo to i to, da li znam to i to što se dogodilo. Ovaj, najviše u tom dijelu je pričao gospodin Sačić

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li se sećate da je gospodin Čermak pitao nešto gospodin Sačića?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, ne bi vam htio dati krivi podatak. Znači, razgovaralo se o samom događaju, razgovaralo se o svemu, bilo nas je puno u toj prostoriji. Ovaj, ja vjerujem da...da vi imate i podatke o čemu se točno razgovaralo, ali ne bi... sve što bi rekao, rekao bi vam krivo. Mogu reći samo općenito – razgovaralo se o samom događaju: što se dogodilo, kad se dogodilo, koja je jedinica tu prošla – ja zapravo nisam mogao točno reći jer sam imao izvješće da se ništa nije dogodilo – nisam mogao puno pričati o tome.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Krenućemo dalje, gospodine Čeliću, na operaciju...

SUDIJA ORIE: Gospođu Mahindaratne, želeo bih da pitam svedoka šta je rekao gospodin Sačić koji je, vi ste rekli, najviše govorio zbog svog visokog čina, kakvo je on objašnjenje dao o onom što se dogodilo? Šta je on rekao o borbama tokom 25. (avgusta), o kućama koje su očigledno bile zapaljene, kao i o mrtvim civilima? Šta je on rekao o ove tri stvari tokom tog sastanka?

SVEDOK ČELIĆ: Pa, s obzirom na vrijeme koje je prošlo, ja ga ne mogu i ne bi htio citirati, ali vjerujem da je govorio u kontekstu izvješća kako sam ja pisao, odnosno kako je on meni rekao da napišem – da je u tom kontekstu i on objašnjavao sami događaj. ali sad

točno da kažem, decidirano da je rekao to i to, ne bi... ne bi ovaj... ne bi to mogao točno reći.

SUDIJA ORIE: Dakle, ono što je on objasnio bilo je u skladu sa onim što je vama diktirao da napišete u izveštaju?

SVEDOK ĆELIĆ: Pa, vjerujem da je upravo tako.

SUDIJA ORIE: Tokom ručka, da li ste sedeli za istim stolom ili kako ste bili raspoređeni?

SVEDOK ĆELIĆ: Ne bi mogao točno odrediti da li je ručak bio prije ovog sastanka ili poslije. Mislim da je bio poslije. Ovaj... i to je bila jedna veća prostorija, stolovi su bili razdvojeni i... mislim, mislim da smo bili svi u toj prostoriji i ovaj... ali ne znam kako smo sedili i kakav je raspored bio, ne sjećam se.

SUDIJA ORIE: Vi sada pravite razliku između sastanka i ručka. Kako ste sedeli na tom sastanku, kako je to bilo organizovano? Da li ste sedeli okolo stola, da li ste stajali, da li je jedna osoba stajala ispred vas? Objasnite nam kako je to bilo, kako je taj sastanak bio organizovan?

SVEDOK ĆELIĆ: Pravim razliku jer sam uvjeren da je... znači da smo obavili taj sastanak prije samog ručka, ne... ne za ručkom. To je bila jedna soba. Osim ljudi iz Specijalne policije koje sam nabrojio, bili su neki ljudi iz vojske, bili su neki ljudi iz policije, ne znam točno kol'ko ih je bilo – bilo ih je dosta... Bili smo u,u,u... u toj jednoj sobi, ne znam da li je to bio okru... okrugli sto, da li je bio... ali bili smo, svi... svi smo se mogli vidit, svi smo sjedili i...i razgovaralo se o tome. Ne bi... evo sad vam ne bi točno mogao dat raspored kako je... kako je soba izgledala. ali definitivno to nije bilo za ručkom, nego smo imali znači... taj razgovor, i nakon toga smo išli ovaj na ručak, vjerujem da je... da je nakon toga.

SUDIJA ORIE: Kako onda da shvatim na koji se način odvijao sastanak? Da li je jedna osoba govorila, a ostali je slušali, pa je druga osoba govorila, a ostali sada nju slušali, ili je to bio sastanak sa strukturnom raspravom?

SVEDOK ĆELIĆ: Pa ja bi to mogao ocjeniti ovako. S obzirom da... da se radilo o nama, znači o našoj, o mojoj jedinici s kojom sam ja prošao tamo, od nas se tražilo da se kaže ovaj... što se zapravo dogodilo i... vjerujem da je najviše o tome pričao gospodin Sačić jer je on i naj... najviše o... o tome znao. Nije... nije... nije bilo, ne znam kako mislite struktuirano na bilo koji način, nego se jednostavno tražilo da se vidi što se to dogodilo, i tu je gospodin Sačić ovaj... imao najviše za reći.

SUDIJA ORIE: Da li sam dobro razumeo da se on obratio ostalima koji su bili prisutni i govorio tako da su svi mogli da čuju njegove reči?

SVEDOK ĆELIĆ: Ja sam uvjeren da da, jer je sve bila jedna prostorija. Jedino ako se u nekom trenutku obratio nekom do sebe, pa je nešto rekao, ali apsolutno se sve moglo čuti.

SUDIJA ORIE: Da li ste vi sedeli pored njega, ili ste sedeli udaljeni od njega?

SVEDOK ČELIĆ: Svi smo bili u jednoj prostoriji. Nisam sjedio neposredno pored njega, možda par metara, nije to bilo puno.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na ovim odgovorima. Molim vas nastavite, gospođu Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, preći ćemo sad na operaciju jedan dan posle 26. (avgusta). ali pre toga mi dozvolite da vam pokažem jedan dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikažete dokument po Pravilu 65 ter broj 5398?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, vi ste rekli da vam je pre početka operacije 25. avgusta, rečeno da bi moglo biti civila u tom području. Da li prepoznajete ovaj dokument, ili da li znate ko ga je sastavio?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne. Dokument ne poznajem i ne znam ko ga je sastavio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, nudim ovaj dokument na usvajanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da li imamo neke podatke o ovom dokumentu?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući, mogu da ga priključim u podnesak koji se direktno uvodi u dokaze. U ovom trenutku, ja to nemam. Ovo je dokument koji smo dobili iz... kao odgovor na naš zahtev Hrvatskoj vladi o pružanju pomoći, i to je jedan od dokumenata koji je prikupljen u sklopu istage Grubora.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. Ali da li mi znamo kad je ovaj dokument otkucan ili napisan ili ko ga je napisao?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne. To je ono što pokušavam da saznam od svedoka. ali ovaj spisak može da se poveže sa jednim drugim spiskom koji se već nalazi u dokazima, a radi se o spisku civila sa područja Plavnog 25. avgusta, i to je mnogo veći spisak. A ovo je deo tog spiska. Ova imena se nalaze i na tom drugom spisku, koji je već u dokazima. Ovo je relevantno zbog pitanja koja je pokrenula Odbrana gospodina Čermaka, kad je reč o poreklu tog spiska civila, i zbog toga ja to nudim u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu. Ali pošto ne znamo ko je autor ovog dokumenta, pošto ne znamo kad je nastao ovaj dokument, ja svakako ulažem prigovor na usvajanje ovog dokumenta.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, a kakav je taj drugi spisak?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, u ovom trenutku ja nemam taj spisak. Mogu li da...

SUDIJA ORIE: Ali vi ste pomenuli taj drugi spisak i rekli ste da je ovo u stvari odlomak iz tog spiska, očigledno rukom pisan. A kako bih na pravi način razumeo šta nam vi govorite, želeo bih da pogledam taj drugi spisak, da vidimo kako je uveden u spis, šta mi to znamo o drugom spisku, kako bismo mogli da uporedimo i uverimo se da li je to zaista odlomak iz tog većeg spiska ili se razlikuju, kao i da li je i drugi spisak rukom pisan. Dakle, dosta pitanja, a zatim bismo morali da znamo šta je drugi spisak...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ako biste mi dali samo nekoliko minuta, ja bih to dala...

SUDIJA ORIE: Mi ćemo ga obeležiti u svrhu identifikacije. Pretresno veće u ovom trenutku neće donositi odluku. Gospodine sekretare, da li može ovom spisku da se dodeli broj?

sekretar: Časni Sude, spisak postaje dokazni predmet Tužilaštva P765, obeležen u svrhu identifikacije.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Pretpostavljam da ćete nam dostaviti relevantnu informaciju što je pre moguće?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokazni predmet Tužilaštva broj P580?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, pogledajte vašu izjavu iz 2002. godine, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P761... treći deo, stranica broj 39, a BHS verzija je na stranici 38. U elektronskoj verziji, stranica je broj 13.747. Razgovor se vodi o operaciji od 26. avgusta. I na strani 39, pri samom kraju stranice engleske verzije, vi kažete... govorite o toj operaciji i kažete: "Grupa je prošla kroz selo, ne znam kako i u kom pravcu, jer sam se ja nalazio na nižem položaju od sela, ali mogle su da se vide kuće u plamenu." Prelazimo na stranicu 40: "U tom trenutku me je pozvao general Markač kojem sam nakon pretrage ponovo, bio na krajnjem odredištu, gde sam čekaao." I onda kažete: "Ponovo su vođe mojih grupa ili zapovjednici mojih grupa podneli izveštaje da nije bilo nikakvog kontakta s bilo kim." Sada, ovde se govori o operaciji 26. avgusta, u području Promina, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: *(nema prevoda)*

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li vi prepoznajete dokument... shvatam da ga vi možda niste videli, ali zar ovo nije operacija o kojoj je gospodin Markač obavestio

Zborno mjesto Split i Knin... pominje se istureno komandno mesto. Zar se tu ne radi o operaciji koja je sprovedena u području Promina? Vi ste o tom govorili tokom razgovora?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Izvj... ovo... ovaj... ovo izvješće nisam nikad vidio, to jest obavjest. Ovaj... ali po podacima... je... znači na području koje smo mi obavljali 26. (avgusta). Znači, po našem izvješću se može vidit, odnosno po mom izvješću ovaj, iz toga dana se može vidit točno koje su to pozicije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Na to sam i želela da skrenem pažnju. U ovom izvještaju gospodina Markača, pominje se selo Ramljane. Izvinjavam se zbog izgovora. To je R-a-m-lj-a-n-e, zbog zapisnika. U tom razgovoru, vi ste pominjali kako su kuće gorele u određenom selu. Da li je ovo to selo na koje ste mislili - Ramljane?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je, ali možda, ako imate moje izvješće, po njemu ćete moći točno vidjeti da li je to – to. Evo, po sjećanju bi ja rekao da je to – to. ali postoji moje izvješće gdje sam točno opisao zadaće i mjesta i sve, i po njemu možete najtočnije utvrdit. Ali ja vjerujem da je to – to selo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li su ista četvorica bili vođe grupa o ovoj operaciji kao i u operaciji od 25. avgusta?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da jesu, ili, ili sam možda čak podelio jedinicu u dva dijela s obzirom na teren, ali mislim da jesu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Rekli ste da ste bili na nižem položaju u odnosu na selo, ali da ste mogli da vidite kako kuće gore. Da li je to bila ista situacija kao i 25. avgusta – da niste bili u pratnji jedinice njenim pravcem. Možete li tačno da nam objasnite šta se dogodilo, u odnosu na vas?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Kod izvršenja ovakvih zadaća, moja dužnost nije ni bila da idem sa ljudima. Moja je dužnost bila da budem koordinator između jedinice i drugih jedinica. Znači, ja vodim brigu o svojoj jedinici, imam vođe grupe koji mi... trebaju u slučaju bilo čega javljat svoje pozicije, odnosno, ako dođe do oružanog sukoba. Ja to prenosim dalje. Znači, u tom trenutku nisam bio obavezan ić sa jedinicom, mada sam ja prvi dan išao, drugi dan nisam išao. Kada sam dao konkretne zapovjedi vođama grupa, kad sam ih uputio na teren, na početnoj poziciji sam ih uputio na teren i od tad otišao na završnu točku. Znači, moja obaveza nije ni bila da idem sa ljudima na teren, nego baš suprotno – da budem koordinator za svoju jedinicu, i tad sam ostao na toj završnoj poziciji nakon njihovog upućivanja i otišao sam znači na krajnju točku njihove zadaće.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, šta ste hteli da kažete s tim: "...prvi dan sam išao" – na šta ste mislili? Da li ste mislili na operaciju od 25. avgusta?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Upravo to. Tamo iz izvješća vidite da sam ja sa jedinicom krenuo na izvršenje i vratio sam se natrag s obzirom da sam naišao na civile, ovaj... vidite da sam išao sa jedinicom. Ovog drugog dana nisam išao, al sam vam htio pojasniti: nije mi bila ni dužnost da idem, nisam trebao ići.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Takođe tog dana, da li ste dobili usmeno naređenje od komandira operacije gospodina Janića?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li možete da objasnite, kad ste videli da se nalazite na nižem položaju od sela, ali da ste videli kuće u plamenu, da li je to bilo na samom početku operacije ili posle izvesnog vremena kada je već jedinica krenula dalje? Koliko dugo je prošlo od početka operacije kada ste vi videli kuće u plamenu?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Taj podatak vam ne bih mogao sa sigurnošću točno odgovoriti. Na komunikaciji Knin – Drniš, sa te komunikacije se skreće desno da bi se došlo na... na ova mjesta o kojima govorimo, i penje se u brdo. Kad se spustite ponovo na glavnu cestu, ne vidite, ne možete imat ovaj... na vidiku kuće, ali... u daljini se vidi dim. Znači, kad se dim digne dovoljno visoko, vidi se u daljini dim. Tako da u ovom prvom trenutku, kad sam bio na poziciji, nisam vidio da bilo šta gori. Nakon odlaska s te pozicije bilo je vidljivo da kuće gore. Ne mogu točno odredit koje bi to vrijeme bilo, ali sigurno na... nakon nekog iz... izvjesnog vremena... nakon što su djelatnici krenuli na izvršenje zadace.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Između vremena kada su vojnici krenuli i vremena kad ste vi videli dim, da li ste čuli neku pucnjavu ili eksplozije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Čulo se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se što prekidam. U pitanju je tačnost prevoda. Vidim u transkriptu da je reč koju je svedok upotrebio prevedena kao *vojnici*, i kasnije je gospođa Mahindaratne ponovila tu reč, ali to nije ono što je svedok rekao.

SUDIJA ORIE: Da li je ili nije...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo da pitamo svedoka koja je u stvari reč u pitanju, da.

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*)... pitati svedoka da ponovi ono što je rekao. Mogu li da vas zamolim da dopunite deo vašeg odgovora, koji ću vam pročitati. Vi ste rekli: "Ne mogu točno odredit koje bi to vrijeme bilo, ali sigurno na... nakon nekog iz... izvjesnog vremena... nakon što su ..." i sada to treba dopuniti

SVEDOK ČELIĆ: Djelatnici jedinice.

SUDIJA ORIE: Da. Da li ste to tražili, gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Gospođu Mahindaratne, molim vas da govorite o *djelatnicima jedinice*.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Ne morate da se izvinjavate, jer nije vaša greška što ste to pročitali iz transkripta. Dakle, možda da ponovite pitanje na stranici 88, prvi red, koristeći novu formulaciju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, ponoviću svoje pitanje: Od trenutka kada su djelatnici jedinice Lučko krenuli u operaciju do trenutka kada ste vi videli dim koji se diže, da li ste čuli pušćenu vatru u tom periodu?,

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da, čula se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Rekli ste da ste 25. čuli sporadičnu pušćanu vatru, ali da li je to bila sporadična pušćana vatra ili je u pitanju bila neprekidna vatra što je moglo da vas uputi na to da je bilo borbenih aktivnosti?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Sad ste spomenuli 25. Ne znam na što mislite? Ovo je bilo...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: (*preklapanje govornika*)... vezano...

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ova je akcija bila 26.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Rekla sam vezano za operaciju 25.-og, a vi ste rekli da je pušćana vatra bila sporadična. Takođe, što se tiče 26.-og, da li je to bila sporadična vatra ili se radilo o neprekidnoj pušćanoj vatri na osnovu koje ste mogli zaključiti da se radi o borbenim aktivnostima?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa po ovome što se čulo, odnosno, i što se vidilo, moglo se zaključiti da je došlo do kontakta. Znači, to nije bio pucanj iz puške radi orijentacije jedan, ovaj, nego se baš čula ovaj, pucnjava. Znači, moglo se zaključiti da je do nekakvog kontakta došlo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste čuli eksplozije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, u tom odlasku, ne bi vam htio dati krivi podatak, ali, ali... čulo se, čula se pucnjava, ovaj... vjerujem da je bila i eksplozija.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I, ja svakako ne znam kako *Zolja* zvuči ukoliko je ispalite, ali da li ste vi mogli da čujete sa meste gde ste se nalazili da su ispaljivane *Zolje*?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa ne. Ne bi mogao to tačno precizirati.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, rekli ste nam tokom tog razgovora da su vas vođe grupa na kraju operacije obavestili da nije bilo nikakvog kontakta ni sa kim. Vi ste rekli: "Moje vođe grupa ili zapovjednici grupa su me izvjestili da nije bilo kontakta, ikakvog kontakta s bilo kim." Sada, da li ste ih vi pitali, ukoliko nije bilo kontakta, kakvu ste to vi onda pucnjavu čuli? Ili da li ste se raspitivali kod njih kakav se to zvuk čuo?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Kad govorimo o kontaktu, govorimo o borbenom kontaktu. Obzirom da se čulo i da se vidilo da kuće gore, bilo je očito da je bilo kontakta. O tome je izvješćen i načelnik Janić, i tada smo, ovaj... na završnoj crti... tada je on rekao da će doć, i da će doć general Markač i tada smo ga ovaj... čekali svi na završnoj crti, ovaj... gdje smo bili dužni podnijeti izvješće o kontaktu, znači o borbenom kontaktu, jer je to bilo neposredno u blizini vlaka.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, ja vas nisam pitala o tome šta ste videli kod zapaljenih kuća. Ali vaše vođe grupa su se vratili i vama rekli da se ništa nije dogodilo. Sada, vi ste rekli da ste čuli tu buku, da ste čuli puščanu vatru, što vas je navelo da pomislite da je došlo do nekih borbenih aktivnosti. Da li ste ih vi pitali, ukoliko se ništa nije dogodilo, kakva je to onda bila pucnjava? Da li ste ih pitali to?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Na završnoj crti, obzirom da ja nisam išao s njima, da sam išao drugim putem, na završnoj crti smo se našli na tom putu svi zajedno. Znači, sa djelatnicima i ja, i načelnik Janić i general Markač i gospodin Sačić. Kad smo se tu našli, onda smo razgovarali o tome što se dogodilo, i ja sam tu bio dužan podnijeti izvješće generalu – koju smo imali zadaću, gdje smo prošli i što se to dogodilo. U tom izvješću sam objašnjavao koja grupa je imala koji pravac, ko je imao koju zadaću, i tu se navodilo točno ko je imao koji pravac i to mjesto gdje se... gdje su bile te kuće, gdje se nešto dogodilo, na tom pravcu je prošao jedan vođa gru... jedan vođa grupe. I nakon... lociranja, znači kad sam rekao koji je to vođa grupe prošao tim pravcem, nakon toga je general Markač razgovarao s njim – da mu kaže što se to dogodilo, i što je bilo, i tako dalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A taj vođa grupe je bio gospodin Drljo, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ako sada možete da pogledate vaš razgovor iz 2002. godine, treći deo, stranica broj 14 na engleskom jeziku i stranica broj 39 na BHS verziji.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U elektronskoj verziji, to je stranica broj 13.746.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Bili smo već na toj stranici ranije, i vi tu nastavljate da opisujete operaciju. Vi kažete: "Vratili smo se na početnu točku gde smo susreli generala Markača, koji je rekao da ga sačekamo. Tom prilikom, ja sam preneo svoj izveštaj o tome kako se odvijalo pretraživanje, a on je hteo... da mu se lično kaže ko je tamo bio. Ja sam mu rekao da je na tom području gde su bile spaljene kuće ili zapaljene kuće bila grupa Franje Drlje, komandira. On je s njim razgovarao i pitao ga je kojim se pravcem on kretao. Međutim, on je rekao da se kretao okolo sela. Činilo se da general Markač insistira, možda čak i da ga je stavio pod određeni pritisak, jer je hteo tačne podatke, detalje o pravcu kretanja njegove grupe. I na kraju, on mu je i rekao da je njegova grupa prošla kroz selo gde su gorele kuće, a uz to je Drljo uputio i nekoliko ružnih reči generalu Markaču." pri kraju stranice, vi kažete: "Od početne do krajnje tačke, bilo je jasno da su kuće zapaljene i bilo je jasno da je naša jedinica tuda prošla. A general markač ga je pitao šta se dogodilo i zbog čega su kuće zapaljene. Nakon te verbalne rasprave ili sukoba, razgovor je završen, i mi smo otišli u Zagreb." Dakle, ovde se uopšte ne pominju... vi to pominjete sa više pojedinosti i u vašem razgovoru iz 2005. godine – ne pominje se bilo kakva borbena aktivnost, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa u samom tom razgovoru, kad sam ja generalu objasnio... koje su nam bile zadaće i ko je gdje prošao, on je nastavio razgovor s njim. U tom razgovoru vođa grupe nije precizirao svoj pravac. Zapravo je pokazao drukčije. S obzirom da je general inzistirao točno na pravcu...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, prekidam vas jer nam ističe vreme. moje je pitanje: opisali ste razgovor gospodina Markača i gospodina Drlje i da je jedinica prošla kroz selo i da su kuće zapaljene. Sada vas prvo pitam: Da li je gospodin Drljo govorio, ili da li ste čuli da je gospodin Drljo rekao gospodin u Markaču da su u tom selu naišli na otpor?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne mogu vam 100 posto reći. Ja... ja... ja mislim da čak možda je, jer... jer general sam je inzistirao da zna točne podatke, i kad... kad je vođa grupe... u razgovoru vidio da general inzistira, on je rekao da je on tuda prošao i da su imali borbu i ono... ljutito je odgovarao, jel? E sad, mislim da je spomenuo sve i znam da... znam da je taj dan, ovaj... zapravo morali smo točno utvrditi činjenice, jer je bilo vidljivo da je bilo... ovaj, kontakta. Nakon tog razgovora i načelnik Janić je tada i razgovore i sa mnom i sa njima, i sa djelatnicima, i mislim da tad niko nije osporavao da je bilo kontakti da se... i da se stvarno nešto dogodilo – da su ovaj, bili viđeni – dva neprijateljska vojnika i da je otvorena vatra i da se pucalo. mislim... mislim da to nije... ovaj, mislim da je to utvrđeno – da je to stvarno bilo tako.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Šta ste vi videli? Šta ste vi videli na tom mestu pa vam je postalo jasno da je tu došlo do kontakta? Da li ste videli metke ili bilo kakve druge indicije da je bilo borbi, ili ste to zaključili na osnovu zapaljenih kuća?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Isključivo na osnovu izjava djelatnika koji su bili u toj grupi koji su tamo prošli.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, gledam na sat. Već je 13.45 časova. Koliko vam je još vremena potrebno?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, verujem još oko pola sata. Možda da onda sutra nastavimo?

SUDIJA ORIE: Da, svakako. Ne postoji mogućnost da tih pola sata sada upotrebimo. Razmotrićemo još koliko vam je vremena ostalo. Takođe, ne znam koji su planovi sa sledećim svedokom. Gledam u vas gospodine Waespi? Da li je sledeći svedok na raspolaganju sutra?

TUŽITELJ WAESPI: Da, ona je na raspolaganju.

SUDIJA ORIE: Da. Pripremite se, gospođo Mahindaratne, na fokusirano, sa svrhom dodatno ispitivanje, a Pretresno veće će razmotriti koje će vam vreme biti odobreno. Gospodine Cayley?

ADVOKAT CAYLEY: Da. Časni Sude, samo kako biste ispalnirali vreme, nama će trebati pola sata do sat vremena.

SUDIJA ORIE: Da. Hvala vam na toj informaciji. Dodatno ćemo razmotriti stvar. Takođe tražimo od sekretara da napravi precizan proračun koji će pokazati koliko je vremena uzelo Pretresno veće. Na osnovu te informacije, sutra ćemo vam reći dalja uputstva. Ne znam da li će to biti još ovog popodneva, ali mi ćemo nastojati da vam tu informaciju prosledimo još danas. Pre svega, gospodine Čeliću, dajem vam uputstva da ni sa kim ne razgovarate, ma ko to bio, o

vašem današnjem svedočenju i o svedočenju koje ćete sutra dati. Želimo da vas vidimo ovde sutra ujutro u 9.00 časova, jer nastavljamo sa radom u petak, 5. septembra u 9.00 časova u sudnici broj 1.

Sednica je završena u 13.50 h

Nastavlja se u petak, 5. septembra 2008. godine u 9.00 h.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje